

Slivniški pogledi

| februar 2020 | letnik 6 | številka 60 |

OBČINA
CERNICA

Beč | Bečaje | Begunje pri Cerknici | Bezuljak | Bločice | Bloška Polica | Brezje | Cajnarje | Cerknica | Čohovo | Dobec
Dolenja vas | Dolenje Jezero | Dolenje Otave | Gora | Gorenje Jezero | Gorenje Otave | Goričice | Grahovo | Hribljane
Hruškarje | Ivanje selo | Jeršiče | Korošče | Koščake | Kožljek | Kranjče | Kremenca | Krušče | Kržišče | Laze pri Gorenjem Jezeru
Lešnjake | Lipsenj | Mahneti | Martinjak | Milava | Osredok | Otok | Otonica | Pikovnik | Pirmane | Podskrajnik | Podslivnica
Ponikve | Rakek | Rakov Škocjan | Ravne | Reparje | Rudolfovo | Selšček | Slivice | Slugovo | Stražišče | Sveti Vid | Ščurkovo
Štrukljeva vas | Tavžlje | Topol pri Begunjah | Unec | Zahrib | Zala | Zelše | Zibovnik | Žerovnica | Župeno

9 772386 019006

- 3 Uvodnik
- 4 Intervju

Janez Koščak

- 7 Iz občinske hiše
- 8 Aktualno
- 10 Gospodarstvo
- 11 Izpostavljam
- 12 Utrip
- 13 Ljudje med nami

Helena in Sabina Švigelj

- 14 Dogaja se
- 18 Od Unca do Zahriba, od Osredka do Laz

Rakov Škocjan

- 20 Naša društva
- 22 Kultura in kulturniki
- 25 Stare slike
- 26 Šport
- 28 Ideja za izlet
- 29 Notranjski regijski park
- 30 Razgibajmo možgane
- 31 Napovednik

Notranjska

Google Play

App Store

Slivniški pogledi – glasilo Občine Cerknica
Izdaja: Občina Cerknica, Cesta 4. maja 53, 1380 Cerknica.
Fotografija na naslovnici: Jelševc - naš največji potočni rak, Domen Skuk - Tunko
Izid: vsak mesec, na začetku meseca. Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini Cerknica.
Cena: 2,78 evra za izvod s poštnino za naročnike izven občine Cerknica. Glasilo se financira iz sredstev proračuna Občine Cerknica in prihodkov oglaševanja.
Odgovorna urednica: Maruša Opeka
Uredniški odbor: Marija Hribar, Miha Jernejčič, Maruša Mele Pavlin, Polona Otoničar Pajk, Sabina Popek Simšič
Urednik fotografije: Ljubo Vukelič
Lektoriranje: Polona Otoničar Pajk

Oblikovanje: Avrora AS, d. o. o.
Tisk: Para tiskarna, d. o. o.
Naklada: 4.050 izvodov
ISSN: 2386-0197

📧 **Naslov uredništva:**

Slivniški pogledi
Cesta 4. maja 53
1380 Cerknica

📧 **E-naslov:** urednistvo@slivniskipogledi.si

📘 **Facebook:** Slivniški pogledi

Prenos iz
App Store

NAVOLIJOV
Google Play

Naloži brezplačno aplikacijo Občina Cerknica in bodi obveščen o dogajanjih!

Prodane duše

📷 Ljubo Vukelič

Pred kratkim sem jedla pico v mestu, ki je bilo nekoč na italijanski strani rapalske meje, domačini pa zaradi jezika preganjani. Stene lokala krasijo fotografije mesta iz tistega časa, na izveskih zaman iščemo slovenske besede. Lokal se danes ponosno kiti z angleškim imenom. Res smo poceni. V nekaj letih smo za dva bela in dva črna (eni so, drugi pa to dovolimo) uspešno razprodali

podjetja in zemljo prav tistim, ki so nas vso zgodovino hoteli pohrustati za malo malico. V imenu pogoltnosti, danes ji rečemo neoliberalizem, rušimo dobre sisteme. Neumno, neuko in brezbrizno se odpovedujemo tudi svojemu jeziku.

Nekaj let nazaj sem se še čudila, zakaj mladi na družabnih omrežjih objavljajo v angleščini. Bolj ko prebiram sinove delovne zvezke, bolj mi je jasno. Angleški učbenik je edini, v katerega mora pisati cele stavke, drugod povečini le vstavlja besede, obkrožuje pravilne odgovore in povezuje. Kar zaletelo se mi je, ko sem prebrala, da je vlada sprejela nacionalno strategijo za razvoj bralne pismenosti za obdobje 2019–2030. Celo nacionalni svet bodo oblikovali. Enostavneje, učinkoviteje in nenazadnje ceneje bi bilo, če bi snovalci učnih načrtov pobrskali po kletih in podstrešjih, pogledali svoje učbenike, delovne zvezke in zvezke in za mnenje vprašali tiste, ki se v prvi bojni liniji spopadajo z njihovimi »strateškimi usmeritvami« – učitelje. Najbolje tiste z osemletke.

Moj svak prihaja iz druge evropske države. Med stvarmi, ki jih ne more razumeti, je tudi to, da dajo v Sloveniji bodoči diplomati svoje diplomske naloge lektorirati. Pri njih to nikomur ne pade na pamet. Samo po sebi umevno je, da izobraženec v prvi vrsti obvlada svojo materinščino. Dobrih 36 milijonov več jih je kot nas.

Svoj jezik smo prvič zapisali pred letom 1000. Zаметke prve strokovne terminologije, takrat teološke in filozofske,

lahko iščemo v letu 1550. Naši znanstveniki so stoletja razvoja pometli pod preprogo in pišejo v angleščini. Jezik je vrednota. Ampak mi smo se odločili, da so tiste klasične vrednote zastarele. Nadomestki so se pokazali za slabe. Kako pa naj bo drugače, če ne temeljijo na človeku in človečnosti? Vrednota je tudi imeti domovino in jo tako tudi čutiti in spoštovati. Samo s takšnim čutenjem in razmišljanjem lahko spoštuješ pripadnike drugih narodov. Kako lahko razumeš, da je tudi njihova domovina izjemna, če si tujec v lastni?

S poznavanjem prednikov in njihovega sveta, skratka svoje zgodovine, pa lahko uspešno gradimo tudi svojo prihodnost. Ponosna sem, da vsaj drobec notranjske razgrinjamo v Slivniških pogledih, pa naj bo ob obiskih vasi, v intervjujih ali zapisih o naši preteklosti. Tudi pri nas vse bolj živimo ljudje z zelo različnimi koreninami. Moje so notranjske in Notranjsko velikokrat izpostavljam, vem. Ne zaradi »staroselske vzvišenosti«. Zato, ker sem včasih besna, včasih žalostna, kako Notranjske (skoraj) ni več. Novica iz naših krajev je bila na spletni strani nacionalne hiše ta mesec objavljena celo pod oznako Primorje. Še več. Beremo, da je Prešernov nagrajenec Milko Šparemblek, ki je naše gore list, s kraškimi starši odraščal v Grahovem na Krasu! Statistična oziroma kohezijska regija, v katero smo – izven zgodovinskih središč – porinjeni, ni ne tič ne miš, blagovna znamka pa tako ali tako potrebuje še geografsko razlago zraven. Če smo že pri miših, najbrž se bo znova rodila kakšna, ko se že ravno spet trese pokrajinska gora.

Krivi smo si pa tudi sami. Ne samo, da smo premalo glasni. Muzej je po Statutu mednarodnega muzejskega sveta za javnost odprta, nepridobitna, stalna ustanova v službi družbe in njenega razvoja, ki zaradi preučevanja, vzgoje in razvedrila pridobiva materialne dokaze o ljudeh in njihovem okolju, jih hrani, raziskuje, o njih posreduje informacije in jih razstavlja. Mi ga nimamo. Zaenkrat nas nič ne more zasidrati v času, ki ga še ni. »Kak droben spomin, ki ne bo minil, da bo pričal zame: nekoč je bil!« razmišlja pesnik Ervin Fritz.

Maruša Mele Pavlin

Janez Koščak (Ta Gurni Pikovnik)

Letnik 1941. Njegovo otroštvo – polno dela, odgovornosti in skrbi. Kmet. Profesionalni gozdar. Človek, ki ga je močno zaznamovala druga svetovna vojna.

Povejte kaj o vaših starih starših.

Moj stari oče je bil France Koščak z Župenega doma, po domače se je reklo pri Francloveh, rojen je bil leta 1875. Moja prababica je bila pa Uršula Semič z Blok. Iz tiste hiše je bila doma kot Stane Semič - Daki. Stari oče je imel ženo od tukaj, od Pikovnika. Tukaj so bile štiri hčere pa en sin. Sin je imel s Kožljeka ženo. Rekla je, da tukaj pri Pikovniku ne bo živela. Tako so sina izplačali in je šel na Štajersko, v kraj Ponikva, kjer je kupil kmetijo. Potem je moja babica prišla z možem nazaj sem. Ko je leta 1952 stari oče umrl, je bil tisti velik sneg.

Kdo vam je pripovedoval zgodbe iz starih časov?

To je bil moj ded France. Ko je bil še na Župenem, ko je bil mlad poba, je imel za prijatelja enega Mahneta, po domače se je reklo Kajžov. On je bil pomerkač Petričevih gozdvov. Nisi smel, recimo, niti nabirati rastlin na Petričevem, kaj šele kaj drugega. Nič drugače ni bilo za časa Turjaških grofov.

Ded mi je povedal tudi zgodbo o pastirju in volku. Mimo Jureta ke skozi, ko so tisti gozdovi. Tam so pasli ovce. Imeli so pastirja. Klical je: »Pridite pomagat! Volk je!« In so možakarji prišli pomagat. Volk ni bilo, ker je videl množico ljudi, se je umaknil. Pa drugič je volk spet prišel in jih je pastir klical. So prišli ljudje spet na pomoč. Volk spet ni bilo. Tretjič je spet klical na pomoč. Takrat možje niso prišli pomagat, ker so si mislili: »Že dvakrat smo prišli zastoj.« Takrat je pa pastirja volk raztrgal.

Od tukaj so hodili tesat na vse strani.

Tudi moj ded je hodil. Ke okoli Vač pri Litiji so hodili, v zimskem času. Tam notri. Je šla cela rajda. Ko je bil pri Pikovniku, ni več hodil; to je bilo prej, ko je bil še na Župenem.

Že kot otrok je opravljal dela odraslih.

Kje so Perišča?

To je tam, kjer se gre za Hudo mlako, v rakiških bregeh. Voda izvira iz Žegnana studenca pa dol teče v Zalo. So hodili prat ke, se reče pa Pri Periščah. Smo tudi mi hodili, dokler nismo kupili pralnega stroja. Pred Periščmi, zraven ceste, je bila Občina, lepa hiša, parna žaga, zelo zrihtano; štirje velbani kevdiri, zgoraj stanovanja. Okrog so bile njive, imeli so živino, so bili za stalno naseljeni. Za časa Turjaških je bila tam samo hiša in pomerkač, ki je merkal

» Leta 1942 je prišel ukaz od italijanske vojske, da se moramo izseliti.«

gozd za grofa. Iz Žegnanega studenca so imeli v Občini vodo napeljano. Ko so Borovničani žago prodali, okrog leta 1938, so tiste cevi z Župenega hodili kopat in jemat, da so si doma vodo zrihtali. Cevi so bile pocinkane. Pod rebrijo je dosti vode, so si naredili malo zajetja. Pri nas smo imeli, dokler ni bilo vodovoda, štirne. Prva je bila globoka ene šest metrov. Ata je naredil še eno zgoraj, da smo imeli vodo za v hišo notri. Potem sem naredil še jaz eno pri štali, je za 100.000 litrov vode, 12 metrov dolga, 2 metra široka, globoka

2,5 metra; je kot eno veliko korito. Štirne so še zdaj v uporabi.

Med drugo svetovno vojno so tukaj okrog potekali hudi boji.

Se spomnim, na primer, ko so bile tukaj gori borbe med domobranci in partizani. Ded pa babica sta me skrila v kevder pa z dilami založila. Naročila sta mi, naj bom tiho. Ko se je borba nehala, smo šli ven. Ubite partizane so zakopali na sosedovo njivo. Pri mrtvem partizanu so verižico najdlji. Po tisti verižici so ugotovili, da je imel za sestre usmiljenke.

Tistega so prišli prekopat, ostale so pa pustili. Med ubitimi partizani so bili tudi trije Mongoli. Te so zakopali posebej, na naše, pri njih javorjih. In tam okrog leta 1959, ko se je spomenik postavil, takrat so rekli, da je treba vse izkopati in kosti dati v truge. Takrat je domačin iz Otav prišel in izkopal kosti na njivi. Šel sem mu pokazat, kje so Mongoli. Od Slovencev lobanj skoraj ni bilo več, mongolske lobanje pa so bile še vedno zelo ohranjene.

V osnovno šolo ste hodili v Otave.

V Otave, kjer še zmeraj stoji šolska stavba. Bila je osemletka. Takoj po koncu vojne sta bila dva učitelja, približno kakšno leto, nato samo eden. Ko sem začel hoditi v šolo in ko sem končal, skozi je bil učitelj Stanko Stritih. Doma je bil iz vasi Križe blizu Jesenic. Učitelj je tudi stanoval v šoli. Imel je ženo in dva otroka: Mateja in Tomaža. Bil je samo en učitelj za vse razrede. Eni so hodili dopoldne, drugi popoldne. Zjutraj od osmih do enajstih, popoldne od enih do štirih. Poleti sem hodil peš, pozimi pa s smučkami. Dobil sem jih od ene tete, so bile predolge zame, velike so bile čez dva metra, niti zaviti nisem mogel z njimi. Dosti otrok je bilo; cela rajda. Od Pikovnika jaz in tri sestre, z Župenega, iz Otav, Dol. Otav, od Katerna, iz Stražišča,

Zibovnika. Malico nam je Malčkova Pepa nosila notri. Kar se spomnim, kakav je bil, kakšen sir s konzerve, pa mleti oreščki. To je bilo od UNRRE. Je prišlo kot pomoč.

Potem so ukinili šolo v Otavah. Leta 1961, ko sem šel k vojakom, je bil še pouk v Otavah, ko sem se vrnil leta 1963, ga ni bilo več. Še prej, ko ni bilo v Otavah šole, so hodili otroci k Svetemu Vidu v šolo. Leta 1932/33 je tukaj zalaufala šola. Metod Mervič in Viktor Šinkovec sta bila takrat učitelja.

Kje je potekal verouk?

Spomnim se, da je eno leto po vojni župnik prišel v šolo, potem pa nič več. Doma smo imeli katekizem in smo se pripravili za obhajilo, birmo. K maši smo največkrat hodili k sv. Vidu, je eno uro hoda do tam. Smo šli čez Kozlovec, mimo Zadele, na Koščake, dol na Guro. Cerkev v Otavah je podružnica in maše niso tako pogoste.

Kaj vse ste sejali, pridelali na kmetiji?

Pšenico, ječmen, pšeničnik, to je zelo dobro za žgance, podoben je ječmenu. Bil je malo bolj resast. Žganci so bili enkratni. Pod njim se je posejalo korenje za pujske. Se ga je večinoma pulilo. Doma na čoku je bilo treba korenine odsekati. Sejali smo tudi oves, ajdo, piro in ostalo.

Na vaši kmetiji ste dolga leta sejali lan.

Velika njiva je bila zasejana z lanom. Populili smo ga, korenine stran, »oriflat«, to pomeni dati seme stran, potem smo ga dobro posušili, trli. Ga je bilo treba spresti na kolovrat; to sta delali mama pa stara mama. Ko je bilo to narejeno, sta klobčiče nesli v Loški Potok; na hrbtu v ruzaku, da so stkali. Na Studencu na Blokah sta prespali pri enih Pintarjevih; so se poznali. Stkane kose je bilo treba beliti. Če je bila zima, si jih pognil po snegu, pa še polivati jih je bilo treba. Čisto bele rjuhe so bile potem. Za spomin jih imam še. Mama je razdelila vsakemu po tri. Spominjam se, da smo leta 1963 še imeli posejan lan. Potem pa ne več. Šel sem v šiht.

Pridelovali ste tudi bob.

Bob se je tako kot fižol in grah sadil med krompirjem. Bob je bil dobra hrana.

Slana ga ni vzela, je bolj odporen. Teta Mima je pripovedovala, do so v prvi svetovni – pri Odamovih v Otavah je bila naša žlahta – celo košnjo, vsa štiri leta z našim bobom preživeli. Samo da je bil.

Težka dela ste morali na kmetiji opravljati že kot otrok. S čim ste začeli?

S koso. Pa s futranjem živine. Z dedom kosiva deteljo, tam, kjer je zdaj zajetje. Kar pride Boruščak, bil je cestar. Pa pravi mami: »Micka, kaj imaš kosce?« Mama odgovori: »Oče pa Janez kosita.« Je rekel: »Daj še meni eno koso, grem pomagat.« Lopato je pustil kar tam. Bil je kmečki človek. S šestim letom sem začel kositi, leta 1947. Sam sem si koso nasadil. Kusje sem kar sam zmanjšal. Na začetku sem bolj kopal, kot kosil.

Kdo vam je pa kose klepal?

Mama ni klepala. Nosil sem na Kržišče klepat h Korošču. Sem rekel mami: »Ne bom več nosil okrog klepat.« Bil sem star enajst let. Sem si zabil klepanje pa svojo koso in sem jo sklepal. Mama je kukala, kdaj bom nehal. Mama je imela 80 koso, merkurko, je dobro rezala. Ko sem svojo sklepal, jo nabrusi, je šla provat. Pride nazaj: »Kar še mojo sklepa.«

Koliko ste imeli živine?

Pred vojno smo imeli po 12 glav goveje živine. Takoj po vojski sta ostali dve kravi. Eno kravo smo zamenjali za vola, lepega sivca. Tisti je bil pri nas, kot bi imel otroka. Tako pametna žival! Tisoč kil je imel, ko smo ga prodali. Zraven

njega smo vpregli še kravo pa je bilo. Imeli smo tudi prašiče. K Mahnetom sva z mamo peljala pujsko k merjascu. Je bilo precej tistih pujskov, za doma in za prodati.

Ste furali samo z voli ali tudi s konji?

Ko sem začel furati, sem bil star 16 let. Od doma na begunjsko žago. Vozil sem svoj les in tudi od drugih. Enkrat sem imel lepe voli, pa me ustavi Ostanek iz Cerknice, še naša žlahta je bil. Je rekel: »Lej, Janez. Tri leta so stari konji, fuks in pram. Jih prodam.« Takrat sem naredil kapitalno greško. Tam v Rakitni, kjer je bila mama doma, so imeli tudi konje. V stari Jugoslaviji je eden poginil. Je bila pa katastrofa. Mi ni pustila, da bi jih kupil. Če bi jih takrat kupil, bi jih imel še zdaj, ker se jim bi privadil. Ko sem šel leta 1961 k vojakom – bil sem zadnja generacija, ki je šla k vojakom za dve leti – so doma ostale mama pa sestri. Fine voli sem jim pustil. Preden sem prišel domov, so jih prodale. Potem sem šel kupit vole v Ohonico, niso znali voziti. Sem jih hitro prodal. Potem po druge v Rakitno. Spet niso znali voziti. Nekako sem jih udelal. Vole smo imeli do leta 1963, potem 1964 sem jih pa prodal Krišanu pa traktorček kupil – pasqualija na vse štiri pogon. Bil je počasen; potem sem kupil fergusona, nato ursusa.

Nekaj let ste delali tudi v tovarni.

Najprej sem bil sedem let na Iverki, tri leta na Jelki. Zaradi razmer doma

Janez Koščak in psička Kala ob toplem štedilniku.

sem se odločil službo pustiti. Potem sem bil pri zadrugi zavarovan kot kmet kooperant. Pri Gozdni sem vlačil les. Je bilo kar v redu. Z gozdarji sem se dobro razumel; bili smo prijatelji. Največ lesa sem speljal z ursusom; imel je kabino, vitel, spredaj sem dal uteži. Enemu Borovničanu sem posekal drevo, ki je imelo 15 m³.

Kaj se vam zdi še pomembno, da bi povedali, pa nisem vprašala.

Leta 1942 je prišel ukaz od italijanske vojske, da se moramo izseliti. Tukaj pri Pikovniku sta bila takrat samo stari oče in stara mama; na vsake toliko, ko sta prišla iz Zelš gori, kamor sta se preselila. Mi smo se preselili v Rakitno; smo bili tam, kjer je bila mama doma. Še voli smo s sabo vzeli. Nekaj naše živine je šlo v Topol k žlahti, kjer je bila poročena sestra od ata.

Pridemo v Rakitno. Smo bili notri v hiši, ko so začele padati granate. So pa Italijani Rakitno bombardirali. Pa kaj niso takrat še te hiše razbili, v katero smo ravnokar prišli! Mama me je popokala, me prijala pod pazduho, pa ne skozi

vrata, kar skozi okno je skočila skupaj z mano. Ko je druga granata priletela, bi naju ravno tam ubilo.

Potem smo šli v Borovnico. Leta 1945, ko smo šli iz Borovnice, bi moral ata z nami domov. Se je pa drugače odločil: »Moram iti s fanti, kamor bodo šli.« So šli čez mejo, v Avstrijo, prišli nazaj na Teharje. Očeta so videli na Teharjah. Potem pa, kdo ve, kako je bilo, konec koncev.

» Bil sem zadnja generacija, ki je šla k vojakom za dve leti.«

Če ne bi bilo Italijanov, se nam ne bi bilo treba preseliti v Rakitno. Moj ata prec ni nikjer bil, brat od mame je pa bil pri domobrancih. Potem je prišlo med njima do nekih besed. Takrat je stric rekel mojemu očetu: »Bova oba futrala pa oba puške nosila.« In tako je šel tudi oče k domobrancem. Mnogi so šli k domobrancem zato, da so dobivali obroke zase in za družino; so hrano domov nosili. Ni bilo od česa živeti.

Pravite, da je do sprave še dolga pot. Dolga. Če bo sploh kdaj prišlo do nje. Tukaj zraven je Krimska jama, so ljudi noter metali. So jo minirali in vse sorte počeli.

Pri Pikovniku naj bi domobranci partizana ubili. V našem gozdu je bil zakopan. Potem je prišlo na dan, da so ga partizani. V našem gozdu so imele tete preužitek notri, jaz sem bil pa lastnik. Je prišel sorodnik iz Topola, da je sekal notri. Lobanjo je vedno znova zakopal, a ko je prišel v gozd, je bila zmeraj zunaj. Čez čas sem jaz začel notri sekati – ura je bila malo čez tri – pa Lojz pokojni Odamov. Sem rekel: »Tamle je še ena leska pa jo grem posekat.« Sem šel z motorko in se lobanja pokaže. Jo primem. Je rekel: »Kaj boš pa sedaj naredil?« Sem rekel: »Ja, kaj?« Sem dal iz ruzaka polivinil ven, jo zavil in začel kar s capinom jamo kopati. In sem jo lepo zakopal. Pri sv. Vidu je začelo ravno zvoniti, ker je bila sobota. Medtem sem pa še molil. Jo zakrijem, križček denem na smrekico, kjer sem jo zakopal. Nikoli več ni prišla ven.

MEGADOM

URESNIČI IDEJE CENEJE!

MEGADOM JE VAŠA TRGOVINA Z GRADBENIM MATERIALOM, METALURGIJO, INŠTALACIJAMI IN KOPALNICAMI, ORODJEJEM, VIJAKI IN OKOVJEJEM, BARVAMI IN LAKI, BELO TEHNIKO IN MALIMI GOSPODINSKIMI APARATI, ZABAVNO ELEKTRONIKO, POHIŠTVOM

lesnina
XXXL

IN VSEM ZA DOM IN VRT.

NOTRANJE IN ZUNANJE
STAVBNO
POHIŠTVO

MOŽNOST MONTAŽE in NIŽJE STOPNJE DAVKA
IZBRANI MODELI NA ZALOGI - HITRA DOBAVA

ZIMSKO ČISTILO
ZA VETROBRANSKA STEKLA

-30 °C, različna pakiranja

1l	1,49 €
3l	3,39 €
5l	5,39 €

VSE ZA OGREVANJE

KOTLI, PEČI, KAMINI, STENSKI GRELČI, ELEKTRIČNI RADIATORJI, HALOGENI, INSTAL. MATERIAL, PELETI, DRVA, BRIKETI, PREMAG, TRSKE, KOCKE ZA PODZIG

IR PANELI

NOVO

že za 89,97 €

KUHINJSKI BLOK
FRAME NETUNNO
z belo tehniko

kuhinjski blok z belo tehniko, dim. (d x v x g): 315 x 216 x 60 cm, leva postavitev

- 2.490 € **2.241,00 €**

- 10 %

TALNA KERAMIKA

350 x 350 mm

SINTESI

BEIGE

FUMO

GRIGIO

9,28 €/m²

Akcija velja do 29. 2. 2020 oz. do odprodaje zalog. Popusti se obračunajo na blagajni. Cene so s EUR z DDV. Slike so simbolične. Prizključimo si pravico do spremembe programa in cen. Za morebitne napake v tisku se opravičujemo in ne odgovarjamo.

MEGADOM PODSKRAJNIK • PODSKRAJNIK 102, 1380 CERKNICA • tel: 01/705 0 705

ODPRTO: pon.-pet. 7:00-19:00, sob. 7:00-13:00 • www.megadom.si

KUPUJTE NA OBROKE

- SUMMIT LEASING •
- NLB • DINERS OBROKI •

Obsodimo vandalizem!

V občini Cerknica se pogosto srečujemo z vandalizmom na javnih površinah. Objestnosti se dogajajo pri vrtcih, osnovnih šolah, na tržnici, skate parku, igriščih, kar občinska uprava Občine Cerknica najstrožje obsoja. Gre namreč za škodo na javnem dobrem, naši skupni lastnini, ki se financira iz občinskega proračuna.

Ravno zato bi več neodobravanja župan občine Cerknica **Marko Rutar** pričakoval tudi s strani občanov. »Pogosto se zgodi, da v tovrstnih situacijah raje pogledamo stran, zato pozivam vse, ki bi karkoli vedeli o uničevanju javne infrastrukture, da o tem obvestijo policijo,« je jasen Rutar. Pri tem je poudaril, da sicer občinska uprava vse primere vandalizma prijavi policiji, vendar ni skrivnost, da je storilce težko izslediti. Ravno zato župan apelira na pomoč občanov. »Zaradi objestnosti nekaj posameznikov vsi izgubljam. Infrastruktura je sicer zavarovana, vendar zavarovalnina nikakor ne pokrije vse škode, tako da moramo potem sredstva, ki bi jih sicer namenili drugim projektom, namenjati še popravilom,« je pojasnil Rutar. Na vprašanje, ali razmišljajo, da bi javne površine zavarovali z video nadzorom, pa župan odgovarja, da to spet zahteva izdatna sredstva, moti pa ga predvsem dejstvo, da se posnetki potem ne smejo uporabljati kot dokazno gradivo proti storilcem.

Zadnja tarča vandalov v občini Cerknica so bile panelne ograje na nogometnem igrišču v Kolenu. Neznanci so jih potrgali s stebričkov. »Vrata igrišča so odklenjena, tako da bi lahko vstopili, vendar so izbrali drugo pot, ki pa je na škodo občank in občanov,« je ogorčen Rutar. Sicer

je pogosta tarča vandalov tudi cerkniška tržnica. Ravno v novoletnem času so neznanci ukradli novoletne lučke z enega od drevesc. »V lanskem letu pa smo imeli zaradi vandalizma kar nekaj škode še na šolskih igriščih, v skate parku, na pokritem mostu pri Centru starejših Cerknica,« našteva župan in poziva občane, naj skrbno ravnajo z javno infrastrukturo ter obvestijo policijo, če so priča kakršnemu koli uničevanju.

Sopotniki – brezplačni prevozi za starejše

☞ Zavod Sopotniki

Čas hitro teče in minilo je dobrega pol leta, odkar na cerkniških poteh srečujete Sopotniško vozilo, ki osrečuje starejše z možnostjo prevozov k zdravniku, v trgovino, po opravkih ... Smo brezplačna storitev. Da vse poteka varno, sledimo lastno razvitemu modelu delovanja. V tem času smo prejeli veliko klincev in zaradi pogosto enakih vprašanj smo se odločili, da z vami delimo nekaj osnovnih načinov koriščenja naše storitve:

- do storitve so upravičeni upokojeni občani nad 65 let,
- delovni čas enote za rezervacijo in opravljanje prevozov je: od ponedeljka do petka od 7.30 do 15.30 (med prazniki in vikendi ne vozimo),
- za prevoz se naročite teden dni ali vsaj nekaj dni prej – ta način nam omogoča zagotavljanje prevoza čim širšemu krogu uporabnikov in usklajevanje terminov z zdravstvenimi institucijami,
- nismo taksi služba, komunikacija na način »sedaj, takoj me pridite iskat« z nami ni mogoča,
- nismo rešilec,
- pri opravkih nudimo osnovno spremstvo – pomoč pri orientaciji, podporo, pomoč v trgovini, počakamo skupaj z vami v čakalnicah, če to želite,
- težji invalidi in dementne osebe naj imajo spremstvo svojca, osebnega asistenta, strokovnega osebja.

Za vse dodatne informacije glede naše storitve vabljeni, da nas pokličete na 041 703 060, in z veseljem vam odgovorimo na vaša vprašanja.

OBČINA CERKNICA

...Sopotniki
zavod za medgeneracijsko solidarnost

**Zavod Sopotniki
izvaja brezplačne prevoze
za starejše nad 65 let.**

Vabljeni, da nas za prevoz pokličete teden dni vnaprej
(ali nekaj dni vnaprej), na **041 703 060**,
od ponedeljka do petka, od 7:30 do 15:30
in se z nami dogovorite vse potrebno.

Avtorica: Polona Otoničar Pajk

Vreme: količina padavin se zmanjšuje

Če vidiš prosinca komarja igrati, je treba s senom varčno ravnati; če pustni dan deži, fižol bogato obrodi; če na štirideset mučenikov zmrzuje, še štirideset mrzlih noči prerokuje, so samo trije od vremenskih pregovorov, ki napovedujejo vreme, a obstaja jih še mnogo. Tudi lokalnih, do katerih so prišli s spremljanjem vremena.

Letna višina nad povprečjem

Trenutno v cerkniški občini delujeta dve meteorološki postaji: klasična padavinska v Cerknici in samodejna v Lazah, z uradnim imenom Cerkniško jezero. »Za postajo v Cerknici imamo na voljo dolg niz meritev – z nekaj manjkajočimi vsaj od leta 1900,« mi pove **Gregor Vertačnik** z Ministrstva za okolje in prostor – Agencija Republike Slovenije za okolje (ARSO).

Podatki kažejo, da je bila v obdobju od 1981 do 2010 povprečna letna višina padavin 1626 mm, kar je malo nad slovenskim povprečjem. Najbolj namočeni meseci so bili september, oktober in november (164, 165 oziroma 168 mm), najmanj januar in februar (101 oziroma 94 mm). Najbolj namočeno leto po drugi svetovni vojni je bilo 1960 (2254 mm), najmanj 1949 (1030 mm). Najbolj namočen mesec je bil oktober 1992 (529 mm), štiri meseci pa so bili povsem suhi (januar 1964, oktober 1965, januar 1989 in december 2016). Največ padavin v enem dnevu je bilo s 6. na 7. november 2014, in sicer 144 mm. **Dušan Gogala**,

prostovoljni meteorološki opazovalec na postaji Cerknica od januarja 1976, se natančno spominja tega dne. »Se spomnim, da je poplavelo traktor, ki sem ga imel v garaži; samo še nekaj cm ga je gledalo ven,« pove. Opazovanje vremena je pri Gogalovih tradicija. Njegov oče Alojz Gogala je to delo opravljal od julija 1947 do novembra 1976. **Mateja Nadbath** v mesečnem biltenu ARSO Naše okolje navaja, da so se meteorološke meritve in opazovanja v Cerknici začela oktobra

1894 in so brez prekinitve trajala vse do konca leta 1943. Ponovno so jih vzpostavili julija 1947 in od takrat potekajo vse do danes. Na postaji so ves čas merili višino padavin in snežne odeje zjutraj ob 7. uri in opazovali osnovne vremenske pojave prek celega dne, kar se meri in opazuje še danes. V obdobju od 1895 do 1926 so poleg omenjenega merili še temperaturo zraka. Dušan Gogala, ki spremlja tudi vodostaj Cerkniščice, pravi, da se količina padavin v zadnjih 30 letih zmanjšuje. »Linearna trendna črta kaže, da je padavin približno 10 odstotkov manj,« razloži.

Dvakrat toliko snega kot v Ljubljani

Dušan Gogala meri tudi snežno odejo. Podatki, ki jih mesečno pošilja ARSU, kažejo, da največ snega običajno zapade od decembra do marca, včasih pa obilneje sneži tudi novembra in aprila. V letnem povprečju (obdobja 1981–2010) zapade 179 cm snega (to je vsota dnevni vrednosti novozapadlega snega), kar je npr. skoraj dvakrat toliko kot v Ljubljani, a le okoli

Od leta 2016 je merjenje vodostaja samodejno. (© Ljubo Vukelič)

šestina vrednosti na Kredarici. »Včasih je snega v Cerknici tudi dvakrat, trikrat toliko kot je dolgoletno povprečje; v zimski sezoni 2012/2013 ga je bilo 472 cm, kar je rekord po drugi svetovni vojni,« pove Vertačnik. »Snežna odeja v »dobrih zimah« preseže višino pol metra (npr. 62 cm 4. 2. 2018 in 94 cm 24. 2. 2013), zelo redko pa en meter (npr. 125 cm 10. 3. 1976, 136 cm 16. 2. 1952),« nadaljuje sogovornik. Snega iz leta 1976 se Gogala še natančno spominja: »Smo plesali na Brestu za dan žena, ko sem šel domov, pa nisem vedel, ali bom prišel,« razloži. Včasih, a redko, v enem dnevu zapade pol metra in več snega (npr. 59 cm 2./3. 2. 2018, 90 cm 4. 3. 1970).

Podatki kažejo, da število dni s snežno odejo zelo niha iz leta v leto; v slabih zimah sneg leži le kakih 20 ali 30 dni, v sneženih zimah (snežnih sezonah) pa tudi prek 90 dni (102 dni v zimi 1995/96, 112 dni v zimi 1951/1952).

Najvišja gladina 654 cm

Cerkniško jezero je povprečno zalito po osem mesecev letno, od tega je redna poplava od štiri do pet mesecev, izredna poplava pa traja od nekaj dni do nekaj tednov, navaja **Andrej Kranjc** v monografiji Cerknisko jezero in njegove poplave. Nadaljuje, da vsakih deset let enkrat jezero sploh ne odteče. Jezero je polno najpogosteje maja, aprila in decembra, suho pa med avgustom in oktobrom.

Kot lahko preberemo v publikaciji ARSO (avtorja Špela Remec Rekar in Marjan Bat), različni viri navajajo, da je v preteklosti najvišja gladina vode na Cerkniskem polju večkrat preseгла 552 in celo 553 metrov n. m. (npr. l. 1926 in 1851). V času sistematičnih meritev (obdobje 1954–2000) je bila gladina jezera najvišja konec novembra leta 2000, ko je

»Smo plesali na Brestu za dan žena, ko sem šel domov, pa nisem vedel, ali bom prišel.«

dosegla nadmorsko višino 552,1 metrov n. m (na vodomerni postaji 654 cm). Običajneje pa jezero presahne. V obdobju 1961–1990 je bilo v povprečju vsako leto 79 dni, ko je vodostaj na vodomerni postaji padel pod 185 cm. Zviševanje gladine vode na ojezerjenih površinah kraških polj se je ob dežju, taljenju snega in žleda izredno močno povečalo februarja leta 2014. Na Cerkniskem jezeru je najvišji vodostaj na vodomerni postaji Dolenje Jezero drugi najvišji iz dolgoletnega obdobja opazovanj 1954–2013. Najvišji vodostaj na vodomerni postaji Dolenje Jezero je bil 629 cm – 25 cm nižji od tistega iz leta 2000, ki je bil do tedaj najvišji.

Zavidljiva temperatura vode

Podatki o temperaturi vode na Cerkniskem jezeru se našajajo le na zadnjih nekaj let, kot mi pove **mag. Marjan Bat** z Ministrstva za okolje in prostor, saj so »na Strženu začeli meriti temperaturo vode šele s projektom BOBER«. Ta projekt se je začel pred desetimi leti. Na Dolenjem Jezeru je bila najvišja temperatura vode izmerjena 12. julija 2016 ob 18.50, in sicer 27,2 °C, na Gorenjem Jezeru (postaja Gorenje Jezero – Stržen) pa 30. julija 2018 ob 14.20, in sicer 22,9 °C. Je pa podatkovni niz temperature Cerkniščice daljši: »Enkrat dnevna opazovanja med letoma 1980 in 2015, avtomatski merilnik po letu 2015, so pokazala, da je na Cerkniščici najvišja zabeležena temperatura 27,4 °C, in sicer 24. avgusta 2012 ob 15.30«, pove sogovornik. Bi pa ti podatki potrebovali pojasnilo: »Vse visoke temperature so bile izmerjene oziroma zabeležene v času malih pretokov oziroma nizkih vodostajev. Tako je Stržen po 30. juliju 2016, ko je bilo izmerjenih 27,2 °C, presahnil, in tako visoka temperatura ni ravno reprezentativna. Srednja dnevna temperatura vode 30. julija 2016 je bila samo 19,4 °C, dan poprej pa 18,2 °C. Na v.p. Dolenje Jezero je bilo vode 12. julija 2016 še dovolj in zato tudi razlika med maksimumom in dnevnim povprečjem ni tako velika (maksimum 27,2 °C,

» Če se od Zelš gori žari, bo lepo vreme.«

Dušan Gogala, prostovoljni meteorološki opazovalec na postaji Cerknica (© Ljubo Vukelič)

dnevno povprečje 26 °C). Vsekakor pa je bil pretok, ki pa ga ne merimo, zelo majhen. Prav tako je imela Cerkniščica v avgustu 2012 zelo majhne pretoke – le nekaj l/s, za nekaj časa je morda celo presahnila – prav okoli 24. 8.«

Sobota s tednom ne drži

Pri Skircovih na Dolenjem Jezeru vodostaj Cerkniskega jezera spremlja že več generacij; začel je Matevž Martinčič, po podatkih spletne strani Geni rojen leta 1863, praded sogovornika **Jožeta Martinčiča**. »Nato je spremljal Matevžev sin Andrej, za njim moj oče Jože, nato jaz in zdaj moj sin Andrej,« pove. »Mnogo let smo vsakodnevno ali na dva dni spremljali vodo na dveh mestih – v Vodonosu in Strženu, sedaj 30 let spremljamo samo Stržen,« nadaljuje **Andrej Martinčič**. Od leta 2016 je merjenje sicer samodejno, a Andrej gladino vode enkrat tedensko še spremlja in podatke sporoči ARSU. Je pa oče Jožeta Martinčiča spremljal tudi vreme, saj so imeli pri Skircovih nekdanj tudi vremensko postajo, a od tega je že davno. V času košnje si je Jože Martinčič pomagal po svoje:

»Če se od Zelš gori žari, bo lepo vreme,« pove. V pomoč mu je bil tudi veter: »Če je pihalo od Javornika, se je dalo še kaj rešiti, če je od Slivnice, je bila hitro toča. Na Jezeru ne tako pogosto, prej v Grahovem, Martinjaku, Dolenji vasi tudi še,« razloži. Zvečer je spremljal bliskanje: »Če se bliska proti Brezjam, ni bilo dežja, če se proti Rakeku, je pa tako siguren dež, kot bi že bil.« Upošteva pa tudi živali: »Če so krave na paši gledale v zrak, se je bližala nevihta,« pove in nadaljuje: »Po dežju pa so se pasle kot nikoli. In če lastovke zjutraj visoko letajo, bo vreme tisti dan lepo.« Zaključí pa: »Sobota ne drži s tednom. Če je cel teden slabo, bo sobota lepa. Ali obratno.«

© Zoran Vidrih

Glavne aktivnosti ASC v letu 2019

V januarju 2019 je bil na občnem zboru članov Agrarne skupnosti Cerknica (ASC) potrjen plan dela za leto 2019. V skladu z njim so člani ASC v lanskem letu na območjih, prizadetih po žledu in vetrolomu, posadili okoli 3.000 sadik.

Pogozdovalo se je predvsem s sadikami bukve. Sočasno s pogozdovanjem ugotavljamo, da se zaradi postavljanja mlajev za poroke, predvsem pa za okrogle obletnice rojstnih dni, letno neodgovorno poseka vsaj 200 smrek.

V septembru smo se člani upravnega odbora ASC skupaj s čebelarji iz petih notranjskih čebelarskih društev udeležili strokovne ekskurzije po Gorenjski. Ogledali smo si čebelarski muzej, se povzpeli na Krvavec in se seznanili z delovanjem Agrarne skupnosti Cerklje na Gorenjskem. Ta je med drugim lastnica zemljišč, kjer se nahaja smučišče Krvavec. V lasti imajo svoje kočje z gostinsko in nastanitveno ponudbo, v poletnem času na območju smučišča pasejo živino, v oskrbi pa imajo tudi leta 1929 zgrajeno Plečnikovo kapelico Marije Snežne na Krvavcu.

Na aprilskem sestanku upravnega odbora ASC je bilo dogovorjeno, da z Občino Cerknica pričnemo zemljiško-knjižno urejati občinske kategorizirane ceste, ki potekajo po zemljiščih ASC. Teh cest je okoli 5.000 m, na teh zemljiščih pa stoji tudi vodohran na Peščenku. Z različnimi geodetskimi postopki je bilo opravljeno veliko dela. Za člane ASC so te ureditve izredno pomembne zaradi napovedanega davka na nepremičnine, slabost tega zemljiškoknjižnega urejanja pa

je delitev večjih parcel na veliko manjših. Poleg obstoječih 85 parcel jih bomo zaradi teh nujno potrebnih postopkov dodatno pridobili še okrog 90. Poudariti pa je treba, da se skupna površina solastnikom ASC ne zmanjšuje.

Na zaprosilo Ministrstva za gospodarski razvoj in na podlagi Zakona o prikritih vojnih grobiščih in pokopu žrtev je bilo podano soglasje k sondiranju zemljišča. Gre za zemljišče s parcelno številko 2590/1, k. o. Cerknica, ki se nahaja ob stari cestni povezavi med Rakekom in Cerknico.

VAREN POGLED NA SVET

- VARNOST IN ZDRAVJE PRI DELU •
- USPOSABLJANJE •
- MERITVE V DELOVNEM OKOLJU •
- POŽARNO VARSTVO •
- KOORDINACIJA NA GRADBIŠČU •

IZDELAVA VARNOSTNIH NAČRTOV ZA STANOVANJSKE IN DRUGE OBJEKTE

10 let **lentus**

CESTA 4. MAJA 61
1380 CERKNICA

TEL: 0590-51-200
GSM: 041-901-508
INFO@LENTUS.SI
WWW.LENTUS.SI

Spodbude za trajno zaposlovanje mladih

☞ Maruša Opeka

Z Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, Območne službe Ljubljana, Urada za delo Cerknica, Logatec, Vrhnika so sporočili, da so konec meseca januarja odprli novo javno povabilo Spodbude za trajno zaposlovanje mladih v vzhodni kohezijski regiji, ki bo financirano le iz slovenskih sredstev. Program si prizadeva hitreje delovno, socialno in trajno aktivirati mlade brezposelne osebe iz ciljne skupine z zaposlitvijo za nedoločen čas pri izbranih delodajalcih. Namenjen je brezposelnim, starim do vključno 29 let, s stalnim prebivališčem v vzhodni Sloveniji, in delodajalcem iz celotne Slovenije. Pri vključevanju v program (ob upoštevanju poklica, izobrazbe, delovnih izkušenj in osebnih kompetenc kandidatov) dajejo prednost osebam, ki v zadnjih dveh letih še niso bile vključene v noben program aktivne politike zaposlovanja, se soočajo s socialnimi in/ali zdravstvenimi ovirami in so dlje časa prijavljene v evidenci brezposelnih oseb. Višina subvencije znaša 5.000 evrov za zaposlitev za 40 ur na teden za nedoločen čas, ki se izplača v dveh enakih delih (polovica po zaposlitvi, polovica po izplačilu plače za 24. mesec zaposlitve). Na ta način naj bi omogočili zaposlitev okvirno 530 mladim brezposelnim osebam iz ciljne skupine za nedoločen čas. Več informacij je na voljo na spletni strani Zavoda za zaposlovanje. ■

Avtor: **Gašper Modic** Fotograf: **Peter Gedei**

Obisk Križne jame iz leta v leto raste

Za Društvom ljubiteljev Križne jame (DKLJ) je še eno uspešno leto, saj si je Križno jamo ogledalo rekordno število obiskovalcev. Jamo je v letu 2019 tako obiskalo 18.994 ljudi, kar pomeni približno 16 odstotkov večji obisk v primerjavi z letom 2018.

Vodenje v jami je bilo večino leta mogoče, nekajkrat pa zaradi prenizkega vodostaja obisk ni bil mogoč (predvsem v vodni del jame). V februarju in maju je bil zaradi prevelikega vodostaja nekajkrat onemogočen ogled vodnega dela. Večina obiskovalcev je šla na krajši ogled z vožnjo po I. jezeru, vodne dele pa si je ogledalo le omejeno število obiskovalcev, saj se zaradi varovanja jame lahko za daljši ogled odloči le 1000 obiskovalcev letno.

Več kot polovica obiskovalcev Križne jame je tujih gostov. Še vedno prevladujejo gostje iz Nemčije, Francije, Italije, Nizozemske, Izraela in Belgije. Lani smo imeli skupno goste kar iz 63 različnih držav, kar je dokaz, da je jama prepoznana po celem svetu. Opazno je povečanje obiskovalcev iz Poljske, Češke, Avstrije, Velike Britanije in ZDA.

Pred Križno jamo čez celo leto deluje informativna točka, med poletnim časom pa je tam prisoten tudi informator, ki gostom predstavi jamo, okolico, aktivnosti in turistično ponudbo Notranjske ter širše. Poleg prenove objekta pred jamo bomo tudi v letošnjem letu nadaljevali z aktivnostmi, ki bodo pripomogle k boljšemu počutju gostov in zaposlenih v društvu. Veseli dejstvo, da je Križna jama ena najbolj, če

ne kar najbolj obiskana turistična točka na Notranjskem, s čimer prispeva k razvoju regije ter njenega turizma. Vsi člani DLKJ, ki aktivno opravljamo svoje delo, povezano z jamo, si bomo tudi v letošnjem letu prizadevali, da na najboljši mogoč način pokažemo lepote Križne jame tako domačinom kot ostalim obiskovalcem. Za vse občane pa še namig, da si bodo v marcu in juniju, ko že tradicionalno potekata dneva odprtih vrat, lahko Križno jamo ogledali brezplačno.

Občni zbor ZŠAM

V Združenju šoferjev in avtomehanikov (ZŠAM) Cerknica vsako leto med novoletnimi prazniki obiskujemo starejše člane v občinah Cerknica, Bloke in Loška dolina, ki se ne morejo več aktivno udeleževati dela v društvu. Naših obiskov se starejši člani zelo razveselijo in kot pravijo, jih težko pričakujejo. Pokramljamo o prijetnih in tudi težkih trenutkih, ki smo jih doživeli vsak po svoje v svoji aktivni delovni dobi, večina za volanom. Obljubimo jim, da se drugo leto spet vidimo.

Zelo smo veseli, da se z našimi člani v začetku leta srečamo tudi na občnem zboru, ki je potekal v soboto, 25. januarja, v Žerovnici. Pripravili smo pregled dela v letu 2019 in predstavili program aktivnosti v letošnjem letu. Zbora so se udeležili člani, naši podporniki in gostje iz sosednjih združenj – Vrhnike, Logatca, Ilirske Bistrice in Postojne. Predsednik ZŠAM Cerknica

Franci Lužar je z delom zadovoljen, bi si pa želel, da bi imeli v svoji sredi še več aktivnih članov, saj so potrebe po sodelovanju pri projektih (Kolesarski izpit, Ne uporabljaj mobitela med vožnjo, Prvi šolski dan, Šolska prometna služba, urejanje prometa na športnih in družabnih prireditvah, Svetovni dan spomina na žrtve prometnih nesreč) precejšnje. Si pa želimo še več tvornega sodelovanja z redarstvom in policijo. Na občnem zboru so podelili tudi priznanja in v svoje vrste sprejeli štiri nove člane. ■

☞ Franci Lužar ☞ Ljubo Vukelič

Notranjska oblikovanje in tradicija v Kölnu

Blagovno znamko LLEESS je v sodelovanju s tremi mizarji oziroma mizarškimi podjetji iz Notranjske razvil oblikovalec Jan Petrič. Njegove oblikovalske zamisli uresničujejo podjetje Naturan, Mizarstvo Kraševac in Mizarstvo Godeša. Znamka je nastala kot rezultat projekta Les in design, ki ga je na javnem pozivu izbrala Lokalna akcijska skupina (LAS) Notranjska, sofinanciral pa Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja. Sodelovanje se torej po končanem projektu ni ustavilo, še več, sredi januarja se je blagovna znamka LLEESS predstavljala na mednarodnem sejmu IMM v nemškem Kölnu.

☞ radio94.si

Likovniki KD Rak Rakek gostujejo v Ljubljani

Sredi decembra so se člani likovne sekcije predstavili tudi v Ljubljani. Svoja dela so predstavili na povabilo lastnice Salona lepote za Bežigradom **Anje Rednak Jakšič**. Gospa ponuja stene salona ustvarjalcem od blizu in daleč. Do konca januarja bodo tam na ogled slike Likovne sekcije Kulturnega društva (KD) Rak Rakek, nakar jih bodo zamenjali mozaiki Sekcije mozaikov.

☞ @Karmen Petrič

Slovenski hokejski napadalec **Jan Urbas** je v glasovanju za najboljšega hokejista decembra prve nemške lige DEL prejel največ glasov navijačev, a ko so prišteli še mnenje stroke in novinarjev, je končal na drugem mestu. Igralec zadnjega meseca leta 2019 je tako postal kanadski branilec **Mauray Edwards**.

☞ siol.net

Donacija za deklico Kajo

9. januarja so v prostorih območnega združenja Rdečega križa Cerknica-Loška dolina-Bloke zaposleni iz podjetja Petrol, d. d., triletni deklici Kaji in njeni družini poklonili donacijo v višini 1.200 evrov. Družina z Župenega se je zaradi dekličine bolezni znašla v hudi stiski. Šest Petrolovih bencinskih servisov z območja Notranjske jim je priskočilo na pomoč in se odpovedalo poslovnim darilom.

☞ cerknica.si @Ljubo Vukelič

Koledniki v Grahovem

Kot vsako leto smo tudi ob minulih božičnih praznikih s koledniki obiskovali naše farane. Do praznika sv. treh kraljev smo s petnajstimi skupinami obiskali praktično vse hiše. Veseli smo bili gostoljubnosti, pa tudi čokolad in bonbonov. Na sam praznik Gospodovega razglasenja smo po sv. maši oddirjali v župnišče, kjer smo se skupaj s starši družili ob dobrotah. Kot župnik se zahvaljujem, ker ste darovali tudi denar za misijone in za obnovo naše cerkve v Podšteberku.

☞ Župnik Sandi

Praznovali visoke jubileje

Rdeči križ posebno pozornost namenja starejšim. Ob visokih jubilejih jih prostovoljci Rdečega križa presenetiijo z obiskom, majhno pozornostjo in lepimi željami. V januarju so 90. rojstni dan praznovali **Janez Mramor** iz Begunj pri Cerknici, **Anton Klančar** iz Osredka in **Marija Ana Štajnar** z Rakeka, sto let pa je dopolnila **Marija Frlan** z Rakeka. Čestitke!

Vse najboljše za stoti rojstni dan, gospa Albina!

Naša spoštovana dolgoletna članica gospa Albina Peterlin iz Dolenje vasi pri Cerknici je na tepežni dan obrnila stoti list in knjigi svojega življenja.

Pred mnogimi leti so ji rojenice v zibel položile lepoto značaja, ki so ga bičala leta težkih življenjskih preizkušenj, a tudi svetloba sončnih žarkov ji je od časa do časa razsvetlila pot, po kateri je hodila. Najlepše ji je sijala sončna luč, ko je povila svoja otroka, hčerko in sina. V imenu društva upokojencev smo jo obiskale prav na njen rojstni dan. Skromna, kakršna je vseskozi, je sedela na klopci pred svojim prijaznim domom. Božalo jo je decembrsko sonce. Pogled ji je uhajal čez travnike in njive proti Cerkniškemu jezeru. Nihče ji ne bi prisodil take častitljive starosti. Pet naših članic ji je voščilo s pesmimi in ko so pele Pod rožnato planino, se jim je pridružila s svojim lepim glasom. Topel objem in stisk rok je jublantki izražal naše dobre želje za prihodnost in čestitke za častitljivi jubilej. Njen spomin je jasnih misli kot potok, ki teče ob hiši, kjer prebiva s hčerjo, sinom in vnukom.

Naj življenje gospe Albine hiti dalje kot ta voda! Naj ji njen tok prinaša vedre dneve, polne sonca in smeha, ter odplavlja oblake skrbi, vsakdanje težave in trnje visoke starosti!

Cveta Levec

Gospe Albini so za stoti rojstni dan na njenem domu v Dolenji vasi čestitali tudi cerkniški župan **Marko Rupar** in prostovoljci območnega združenja Rdečega križa.

☞ Ljubo Vukelič

Avtorica: **Maruša Mele Pavlin** Fotografiji: **osebni arhiv**

Helena in Sabina Švigelj

Helena in Sabina Švigelj sta akademski glasbenici. Živita in delujeta v Londonu in Gradcu. Po nižji glasbeni šoli v domači Cerknici sta sestri glasbeno pot ubirali na Umetniški gimnaziji v Kopru.

Čelistka Helena je nato izobraževanje vzporedno nadaljevala na Akademiji za glasbo v Ljubljani in na Kraljevem konservatoriju v belgijskem Monsu. Lani poleti je kot štipendistka zaključila še specializacijo na Trinity Laban konservatoriju za glasbo in ples v Londonu, kjer deluje kot samostojna glasbenica. Sabina je dodiplomski študij iz klavirja in instrumentalne pedagogike zaključila na Univerzi za glasbo in upodabljaljočo umetnost v avstrijskem Gradcu ter podiplomski študij končala na Visoki šoli za glasbo Franz Liszt v Weimarju, v Nemčiji. Zdaj je znova v Gradcu na drugem podiplomskem študiju. Izbrala je korepetiranje. Ne le na koncertih, tudi pri poučevanju v glasbeni šoli s pridom uporablja naučeno.

Z izbiro glasbil podirata stereotipe, da dvojčki vse do pičice počnejo enako. Sabina pravi, da ji je bilo kristalno jasno, da bo igrala klavir; Helenini izbiri pa botruje lep plakat s čelom, ki je visel v glasbeni šoli. »Vedno sva vedeli, da ima vsaka svojo pot, tudi če sva v istem poklicu,« razlaga Helena. Glasba jima je položena v zibelko. Njun praded France Mele, Primšarjev, je bil med ustanovitelji cerkniške godbe, njegov vnuk, njun oče **Slavko**, pa njen dolgoletni član. »Mami **Jožica** pa nama je od malega pela, peljala naju je na sprejemne izpite v glasbeno šolo. Oba sta naju spodbujala.« Očeta sta radi spremljali na godbenih koncertih in v prvih letih šolanja jima je pomagal pri nalogah iz teorije.

Sabini je bila na začetku študija v veliko pomoč Zoisova štipendija, Helena je v Belgiji študirala s pomočjo programa Erasmus. Brez podpore staršev pa ne bi šlo. »Sploh na začetku, dodiplomski študij ti da prvo izobrazbo in šele po njem se lahko zaposliš. Od takrat najprej je lažje,« razlaga Sabina. Helena prikimava. »Tudi moralna podpora je pomembna, kot glasbenik si z avdicijami, nastopi na preizkušnji vsak dan.«

Helena na tekmovanjih po Evropi pobira nagrade kot za stavo, zato na njen naslov prihajajo vabila za prestižna gostovanja. Ponosna je, da je predlani v londonskem Cadogan Hallu koncertirala s priznano dirigentko **Jessico Cottis**, veseli jo tudi, da je kot solistka nastopila z Orkestrom Slovenske fil-

harmonije. Na vprašanje, ali so njen cilj koncertni odri, odkima. Oder je zanjo le zadnja, zunanja postaja v ciklu (po)ustvarjanja. Jasno razloži: »Vsako leto želim napredovati kot oseba in kot glasbenica.« Sabina pa se z velikim žarom posveča sodelovanju s pevci. Zanima jo stičišče glasbe in jezika. »Zakaj je neka harmonija na točno določenem mestu, kaj želi pesem povedati,« pojasnjuje. Glasba sestrama odstira globine duha. Zaradi nje, pravita, si lahko boljši človek.

Ostajata v tujini. Zanje sta se odločili, ker sta tam našli možnosti, v katerih se lahko najbolj izražata in izpopolnita. Z veseljem pa bi nastopili tudi v domačem kraju. Da začutita pozitivno energijo občinstva, ni pomembno, kje igra. Zanimivo, Sabini se je v spomin najbolj vtisnil koncert med preprostimi ljudmi v majhni vasi blizu Gradca. Skupaj zaigrata redko. »Dovom prihajava samo za večje praznike, zato so trenutki za skupno muziciranje zelo redki, saj je urnik takrat pogosto prenatrpan z drugimi obveznostmi.«

Na Cerknico ju ne vežejo le družina in prijatelji. Tudi na prve glasbene korake imata krasne spomine. »V lepem vzdušju sem imela veliko možnosti, da sem se izkazala in napredovala,« razlaga Helena. Sabina jo dopolni: »Že po nekaj mesecih igranja klavirja pri učiteljici

Anki Švigelj sem hotela postati učiteljica klavirja. Seveda so se cilji z leti spreminjali, tako je prišla želja tudi po koncertiranju in komornem udejstvovanju in sedaj združujem oboje.«

Da jima je Glasbena šola Cerknica dala veliko, nista pozabili. Ko sta doma, gresta zato z veseljem pozdravit tudi zaposlene na šoli.

Tradicionalna spominska svečanost pri Sveti Ani

✍ Miro Mlinar 📷 Daniel Divjak

Tako kot vsako leto smo se tudi letos, 13. januarja, zbrali ob 75. obletnici tragičnih dogodkov pri Sveti Ani pod Križno goro in s kulturno prireditvijo obudili spomin na preminule partizane Notranjskega odreda. 13. januarja 1945 so jih obkolili in pobili domobranci enote Vuka Rupnika z Rakeka. Padlo je 16 partizanov in krajan od Svete Ane, ki jim je dal zavetje. Dogodka so se udeležili še živeči udeleženci narodnoosvobodilnega boja (NOB), gostje iz drugih krajev in zamejstva ter številni domačini.

Letošnja slovesnost je bila posvečena 75. obletnici tega žalostnega dogodka. Slavnostni govornik je bil zgodovinar **dr. Martin Premk**.

Orisal je tudi dogodek, ko so italijanski fašisti nedaleč od Svete Ane na pobočjih Križne gore postrelili pet mož iz vasi Dane.

V programu so sodelovali še učenci Osnovne šole Heroja Janeza Hribarja Stari trg, Ženski pevski zbor Društva upokojencev Loška dolina, Stari trg, harmonikar **Klemen Žagar**, pesmi pa sta recitirala **Tone Šepec** in **Rafael Zorko**. Zbrane je pozdravil tudi župan občine Loška dolina **Janez Komidar**. Tradicionalno slovesnost je organiziralo Združenje borcev za vrednote NOB Cerknica, Krajevna organizacija združenja borcev Loška dolina, Stari trg. ■

Čebelarji uspešno zaključili leto 2019

✍ Miroslav Juvančič

Čebelarji Čebelarškega društva (ČD) Rakek smo uspešno zaključili leto 2019 in vstopamo v 115. leto delovanja. Na občnem zboru smo ocenili lanskoletne aktivnosti in si zastavili nov program. Iz poročila je razbrati, da smo uspešno zaključili in izvedli vse zastavljene naloge – bili smo na dnevih čebelarstva API Slovenija v Celju, obiskali čebelarški praznik na Ravnah na Koroškem in odšli na izlet na Krvavec. Udeleževali smo se tudi usposabljanj – izstopali so mesečni debatni večeri kot oblika usposabljanja in sprotnega medsebojnega informiranja čebelarjev, ki jih je vodil čebelarški mojster **Boris Seražin**.

Izvedli smo Dan odprtih vrat pri našem čebelarju **Vasiliju Škrliju** v Begunjah, v Dovcah strokovno srečanje s piknikom čebelarjev, vključenih v Zvezo čebelarških društev Cerknica, ter slovenski zajtrk v vrtcih in šolah. Osrednjo prireditev pa sta sestavljali predstavitev in izdaja knjige Kronika čebelarstva na Rakeku. Knjiga ne bi izšla brez podpore donatorjev. Posebna zahvala gre županu občine Cerknica **Marku Rugarju**, fotografu **Ljubu Vukeliču**, delovni organizaciji Most in grafičnemu oblikovalcu **Juriju Koščaku**. Koščak je za prispevek pri izdaji knjige in za aktivno sodelovanje pri ČD Rakek prejel priznanje Antona Janše III. stopnje. Priznanje je za sponzorstvo knjige prejela tudi delovna organizacija Most. Ob zaključku občnega zbora smo z željami po boljši medeni letini od lanske sprejeli nov program dela za leto 2020. ■

O raziskovanju najglobljih slovenskih jam

✍ Nevena Savič 📷 Ljubo Vukelič

Jamarstvo ima v naših krajih dolgoletno tradicijo, zato ne preseneča, da je bila rakovška knjižnica 9. januarja polna obiskovalcev, ki so prisluhnili **Špeli Borko** in domačinu **Mitji Mršku**. Pripravila sta predavanje o raziskovanju visokogorskih jam, ki so jamarjem zanimiv izziv zaradi globinskih rekordov.

Prvi raziskovalci slovenskih jam so bili večinoma tuji jamarji, predvsem zaradi bogatejših izkušenj in boljše opreme; v Sloveniji se resnejše raziskovanje začne v šestdesetih letih prejšnjega stoletja. Do danes je napredek ogromen. Raziskovanje sta predavatelja predstavila na primeru poteka jamarske odprave, od vzpona na goro do spusta na najnižjo točko, ki jo v jami lahko dosežejo. Predstavljeni so bili trije jamski sistemi na območju med Kaninom in Rombonom: Čehi II, Hudi Vršič (Črnelški sistem) in sistem Renejevo brezno (P4). Priprave na odpravo so zahtevne, zahtevajo dobro organizacijo in komunikacijo med društvi in posamezniki. Odprava Čehi II je štela 43 jamarjev iz štirinajstih jamarskih društev iz cele Slovenije.

Za nekatere izmed nas je jamarsko življenje nepredstavljivo: plezanje, globoki spusti, bivakiranje nekaj sto metrov pod zemljo, ki lahko traja tudi nekaj dni. Napor je poplačan z odkritji čudovitih podzemnih lepot in občutki, ko nekatere verjetno uzreš in raziščeš kot prvi. Špeli, Mitju in ostalim jamarjem lahko izrečemo poklon in zaželimo jamarski srečno v naslednjih akcijah! ■

Prednovoletno druženje

☞ Joško Cerkvnik 📷 arhiv društva

Turistično društvo Cerknjiško jezero je v decembru pripravilo prednovoletno druženje pred kulturnim domom v Cerknici. Začeli smo 4. decembra ob slavnostnem prižigu luči in nadaljevali ob večerih, ko so v kulturnem domu potekale prireditve. Zadnji teden v decembru smo bili prisotni vsak večer, z nami so bili tudi pevci Mladinskega in mešanega pevskega zbora Župnije Cerknica ter Ljudske pevke Jezerska tršca. Za okusne prigrizke so poskrbele članice Društva kmečkih žena in deklet Klasje, ki so za obiskovalce peklo miške. Decembrski večeri so tako minevali v prijetnem druženju, ob pogovoru in srečanjih znancev in prijateljev. Hvala vsem, ki ste prišli in pripomogli k prazničnemu vzdušju v Cerknici. ■

Pravljica v parku

☞ Danica Štefančič 📷 Karmen Petrič

Kulturno društvo (KD) Rak Rakek je v sodelovanju z drugimi društvi prvič po mnogih letih 27. in 28. decembra pripravilo novoletno prireditev v parku pri železniški postaji na Rakeku. S pravljico v parku (scenarij je oblikovala **Mojca Weber**) je društvo s sekcijami želelo popestriti praznične dni. V čarobnosti lučk se je v parku prepevalo, plesalo, igralo na instrumente. K prijetnemu vzdušju so pripomogli veliko število obiskovalcev, topel čaj in kuhano vino Turističnega društva Rakek, slaščice Društva kmečkih žena in deklet Klasje in dobra volja sodelujočih. Društvo se jim zahvaljuje za sodelovanje; posebno Prostovoljnemu gasilskemu društvu Rakek, ki je skrbelo za varnost in nemoten potek prireditve, ter operni pevki **Vidi Matičič**. Želimo si, da bi se v prihodnje vključilo še več društev in ljudi dobre volje. ■

Aktivno preživljanje za starejše

☞ Biserka Levačič Nelec 📷 Vesna Turk

Zavod Aktivna starost, v sodelovanju s Fitness kliniko AS in družbo DEOS, že od leta 2016 v Centru starejših Cerknica uspešno izvaja program za aktivno preživljanje prostega časa starejših, ki imajo dvakrat tedensko možnost preživeti ob aktivnostih, namenjenih krepitvi fizičnih in kognitivnih sposobnosti, ter druženju. Program je sestavljen iz štirih sklopov, in sicer: uvodno izobraževanje, aktivna vadba, razne delavnice in zaključek s kosilom, če se udeleženec zanj odloči. V program, ki je zelo dobro sprejet in obiskan, so vključeni tako stanovalci centra kot starejši iz lokalnega okolja. Cilj je povečati raven družbene vključenosti in čim dlje vzdrževati lastno samostojnost. Za strokovnost in zabavo skrbi strokovno usposobljena vaditeljica, animatorka **Gordana Crepulja**. Vabljeni! ■

Dogajalo se je ...

☞ 📷 Urška Doles

V decembru smo se v Župniji sv. Vid »ta mladi« zbrali ob različnih delovnih akcijah. Praznični mesec pa se je v predpripravah začel že konec novembra, ko smo odšli po mah. Zbrali smo se na sobotno jutro pri cerkvi in se razdelili v dve skupini. Ena je odšla po mah, druga pa je pekla pice, pripravljala pecivo in kuhala čaj. Po koncu nabiranja smo se skupaj podružili ob dobrotah in prijetno poklepetali. Decembrsko akcijo pa smo že tradicionalno nadaljevali s pripravami na miklavževanje. Birmanci so pokazali svoje igralske spretnosti in ustvarjali na delavnicah. Tako smo izdelali venčke, voščilnice, okrasili župnišče, postavili jaslice in pekli piškote. Po vseh aktivnostih smo se 26. decembra spomnili še starejših in jih z majhnim darilcem obiskali po domovih. ■

Praznični dnevi v Cajnarjih

Barbara Lah

Gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Cajnarje smo lansko leto zaključili z dvodnevni dogodki, s katerimi smo želeli polepšati božično-novoletne praznike prebivalcem Cajnarjske doline. Začelo se je 27. decembra, ko je 21 otrok iz celotne Cajnarjske doline izvedlo program, kjer so prikazali svoje igralske, pevske, zabavne in glasbene talente. Po njihovem nastopu je sledilo še sproščeno druženje vseh, ki so se udeležili dogodka. Tako so vsi obiskovalci dobili brezplačen golaž ter uživali ob melodijah **Stojana Šparembleka** iz Martinjaka. Otroci so že ta dan začeli z bazarjem svojih izdelkov.

Naslednji dan je nekaj gasilcev raznašalo golaž vsem starejšim in vsem tistim, ki se zaradi zdravstvenih težav prireditve niso mogli udeležiti. To gesto smo izvedli že eno leto prej, in ker je bila čudovito sprejeta, so se gasilci odločili, da jo tudi letos izvedejo. V popoldanskih urah pa se je pričela razstava Kulturnega društva (KD) Rak Rakek, ki so jo polepšali še s svojim koncertom. Ves čas so bili prisotni tudi otroci, ki so sodelovali z bazarjem. S tem sodelovanjem smo tako zaključili dvodnevne praznične dneve v Cajnarjih ter s tem poskrbeli, da se je med prazniki tudi pri nas dogajalo. Upamo, da bomo tudi v novem letu izvedli čim več takih dogodkov, ki združujejo celotno Cajnarjsko dolino. ■

Novoletna pravljica

Ljuba Mulec osebni arhiv

Že pred meseci se je začela odvijati prednovoletna pravljica v prostorih Društva Lovrenc v Dolenji vasi. Kaj ponuditi, kako razveseliti prijatelje, znance, sorodnike ... za novo leto. Zgodilo se je na silvestrovo. Pred hišo je čakal konj z lepo okrašeno kočijo. »Le koga bo tokrat pripeljal?« so se spraševali gostje. Ob vstopu so v hipu pozabili na skrbi in se prepustili prijetnemu vzdušju, ki je odsevalo v praznično okrašeni dvorani. Poleg vseh okraskov, slik in novoletne jelke je dvorano razsvetljevala prijetna, čarobna svetloba iz velikega kamina in novoletnih lučk. Kmalu po prvih plesnih korakih so nas predramile omamne dišave iz kuhinje. Postregli smo si slastno večerjo in zopet zaplesali ob zvokih dobre glasbe ter poklepetali s svojimi znanci. Predramil nas je zvok konjskih kopit in božične glasbe, ko je v dvorano prispel dimnikar in nam zaželel srečo v novem letu. Pa ne le on, razveselil nas je tudi Božiček, ki je priplezal iz višav s košem daril za nas vse. Zopet se je zaslislala živahna glasba ansambla s Ptuja in nas zvalila na plesišče. Kmalu smo začeli odšteti minute, ki so nas ločile od starega leta, in že smo stopili v novo leto. Srečni in veseli smo si izrekli lepe želje v upanju, da se nam vse izpolnijo. Proti jutru so drug za drugim odhajali prijatelji, znanci v nov novoletni dan, poln prijetnih vtisov in doživljajev, v upanju, da se pravljica ponovi še kdaj. Hvala za lepe, prijetne, plesne urice vsem in srečno 2020! ■

Babno Polje v objektivu 21. stoletja

Marija Hribar Tine Šubic

Alenka Veber, ljubiteljska etnologinja in publicistka, je v okviru srečanj, ki jih pripravlja domoznanska skupina v Knjižnici Jožeta Udoviča Cerknica, predstavila zanimivo predavanje o Babnem Polju, ki se v pisnih virih prvič pojavi leta 1402 kot Pabenfeld ... in Loser pharr (v loški fari); za začetek sedanjega Babnega Polja pa šteje letnica 1719. Predstavljenih je bilo več zapisov učiteljev, duhovnikov in krajevnih zgodovinarjev, ki so delovali v Babnem Polju ali pa so bili z njim kako drugače povezani. Učitelj **Teodor Schuller**, šola je bila ustanovljena leta 1888, je vas Babino polje opisal v prispevku, ki je izšel v knjigi Logaško okrajno glavarstvo leta 1889. Tudi **Tone Gaspari** je bil učitelj in je zapisal: »Devetnajstletnik sem se pripeljal v svojo prvo službo tja gor, kjer se zajeda babnopoljska skledasta dolina med snežniške in kočevske gozdove.« Posebej so obiskovalce nagovorile besede iz knjige Vražji vrtec, ki jih je zapisal **France Šušteršič** in opisujejo masaker italijanskega okupatorja nad Babnopoljci: »Ko sem pisal te vrstice, so se mi misli najdlje zadržale pri babnopoljskih materah in ženah, ki so trpele huje od svojih sinov in mož. Ti so omahnili v grob in njihovih muk je bilo konec, medtem ko so one omedlele v nepopisni žalosti, si izjokale oči in ostale same z groznimi spomini.«

Sprehajali smo se tudi med zapisi župnika **Janeza Kebeta**, **Franka Trohe Rihtarjevega**, **Neže Maurer**, **Marije Makarovič** ... Predavanje so popestrile Alenkine mojstrske fotografije; obiskovalci so si lahko na priložnostni razstavi ogledali tudi tiske o Babnem Polju. ■

Žegnanje konj

☞ 📷 Drago Bečaj

Tradicija se nadaljuje. Ljubitelji konj na Menišiji so na dan svetega Štefana, 26. decembra 2019, pri cerkvi svetega Jerneja v Begunjah pri Cerknici spet vse pripravili za blagoslov konj in ostalih domačih živali. Prišlo je 18 konj, ki so jih rejci pripeljali, da jih dekan **Maks Ipavec** blagoslovi in jim nameni kruh in sol. Otroci so se lahko po končanem obredu usedli na konje in v krajšem sprehodu občutili čar jahanja. Dekleta in žene so udeležencem in obiskovalcem pripravile čaj in kuhano vino. Po koncu prireditve smo se ustavili pri **Igorju Zalarju** v Begunjah, kjer smo se okrepčali z okusnim golažem in obudili doživetja z žegnanja. Za ves trud pri pripravi žegnanja se Igorju z družino lepo zahvaljujemo. Naslednje leto pa se ponovno vidimo. ■

Potujoča otroška delavnica Hojladrija ribičija

☞ Nataša Petrič, Nika Jerman 📷 arhiv vrtca

Kot se za Cerkničane spodobi, smo tudi v Vrtcu Martin Krpan Cerknica takoj po novem letu pripravljene na pust. Za pravo mero vznemirjenja pred največjim cerkniškim praznikom sta poskrbela **Tina Poljšak** in **Dejvid Tratnik**, ki sta v imenu Notranjskega muzeja Postojna in Notranjskega regijskega parka v vrtec pripeljala potujočo predpustno delavnico. Dejvid, ki je tudi ribič, je predstavil ribiško opremo in ribe Cerkniškega jezera, Tina pa je pripravila material, iz katerega smo izdelali ščuke, ki bodo krasile letošnji karneval z naslovom Hojladrija ribičija. Otroci so samostojno izrezali ribe iz pene ter jih pobarvali. Ob tem so si pomagali s pogledom na preparirano ščuko velikanko, ki jo je prinesel Dejvid. Ščuke so pripravljene, mi tudi, pust je pred vrati! ■

Januarski planinski izlet na Ratitovec

☞ Miro Mlinar 📷 Nada Založnik

Kljub neugodni vremenski napovedi smo se zapeljali na izhodišče izleta – zaselek Prtovč nad Železniki. Dež ni popuščal, mi pa tudi ne. Po polurnem vzponu na prelazu Povden so se nas oblaki usmilili. Sledil je vzpon po kopnem terenu, le nekaj metrov pred planinsko kočjo sta bila tanek snežni sloj in megla, kar nas je opomnilo, da je še zimski čas. V prijaznem ambientu planinske kočje, ob vedno priljubljenih »flancatih«, smo si vzeli čas za počitek. Sledil je sestop, krožna varianta čez Razor. Zaradi senčne strani in poledenelega starega snega na stezi smo si naredili dereze, vsekakor nujen pripomoček vse do vstopa pod gozdno mejo. Vrnitev v dolino je potekala po programu in v sončnem vremenu, s postankom v prijetnem lokalju, kjer je tekla beseda o dobri odločitvi, da izlet ni bil odpovedan. ■

AQUAPEEL
najmočnejši dermoabrazijski tretma v kozmetiki, ki omogoča intenzivno nego, čiščenje, navlažitev, lift učinek.
AKCIJA: 65€ 85€

KLASIČNA NEGA OBRAZA
⌚ 60 min **AKCIJA: 47€**
+ **GRATIS** izdelek po izbiri kozmetike Bleu&Marine

VACUCLIM 30' + MADERO 30'.
AKCIJA: 45€, 58€

COOLIFT GUN s kratko nego obraza
AKCIJA: 45€ + GRATIS dianantni piling

MASAŽA TELESA
⌚ 50 min **AKCIJA: 37€**
+ **GRATIS** savna 1 os / 2 uri

DEPILACIJA
z voski ali sladkorno pasto / 2 + 1.
Najcenejši predel **GRATIS.**

Jesen & zima je idealen čas za **LASERSKO ODSTRANJEVANJE DLAČIC**
kupiš paket 6 x , 7. obisk **GRATIS.**
AKCIJA: 40€ / predel

SAVNA
paket 10 obiskov / **30% POPUST**

Vsi tretmaji za oblikovanje telesa **30% POPUST**, ob nakupu paketa 6 obiskov. Pakete oblikujemo individualno, glede na potrebe posameznice/posameznika.

AKCIJA

jesen & zima

Savne in kozmetične storitve **SVAROG**
☎ **031 549 385** - Cerknica
✉ andi.podobnik@gmail.com

Masaže in lepota **SVAROG**
☎ **040 339 767** - Žusterna
www.andifit-svarog.si

Rihar d.o.o. - Parizanska 20, 1380 Cerknica

Avtor: **Miha Jernejčič** Fotograf: **Ljubo Vukelič**

Rakov Škocjan

Rakov Škocjan danes poznamo predvsem po turizmu. Veliki in Mali naravni most, ki se veličastno pneti nad dolino, sta priljubljeni destinaciji za pohodnike in kolesarje od blizu in daleč, hotel sredi doline pa predstavlja izhodiščno točko in priložnost za postanek in okrepčilo.

Poseljen že v prazgodovini

V preteklosti pa Rakov Škocjan ni bil le to. Glede na arheološke najdbe (ostanki orodij iz paleolitika), ki so jih našli v okolici debele hoje, je dolino verjetno naseljeval že pračlovek, v okolici cerkve sv. Kancijana pa so bili najdeni ostanki iz železne dobe. Tudi v času turških vpadov je Škocjan nudil zavetje ljudem iz okolice, o čemer pričajo najdbe ostankov lončene posode v udornicah pod Malim naravnim mostom. Prvi pisni vir o Škocjanu prav tako izvira iz tega obdobja – zapisnik izterjevalca »selškega sodišča hasperškega« z letnico 1526, kjer je omenjena cerkev sv. Kancijana.

Rakov Škocjan je, tako kot drugi slovenski kraji z imenom Škocjan, dobil ime po svetem Kancijanu. Za cerkve, posvečene temu svetniku, in posledično tudi kraje z imenom Škocjan je značilna bližina vode, ker je bil sv. Kancijan usmrčen ob vodi.

Tako kot so ga ljudje zgodaj naselili, je Rakov Škocjan oral ledino tudi v drugih stvareh. Leta 1949 je postal prvi slovenski krajinski park, kar pomeni, da so ljudje že zgodaj cenili izjemno naravo te udorne doline. Hotel, ki je bil odprt leta 1963, pa je bil prvi večji turistični objekt v naših krajih. Še vedno je to edini hotel v občini Cerknica. Če štejemo le hotele za ljudi, seveda. V Rakovem Škocjanu se namreč nahaja tudi hotel za pse in mačke Mahajoči repki.

Rakov Škocjan je bil sprva del Slivic

Sedanje naselje Rakov Škocjan je bilo ustanovljeno leta 1988 iz dela naselja Slivice – celo cerkev sv. Kancijana je včasih

Naselje Rakov Škocjan je bilo ustanovljeno leta 1988.

spadala pod Slivice. V letu 2019 je imel Rakov Škocjan enajst prebivalcev, število pa se je v zadnjih desetih letih gibalo od pet do štirinajst. Večinoma gre za počitniške kapacitete (vikende), saj dolina sama ponuja obilo možnosti za oddih, poleti pa predstavlja prijeten hlad v objemu gozdov.

Rakov Škocjan je edino naselje v cerkniški občini, ki je stalo na italijanski strani rapalske meje, ostanke te meje pa lahko še vedno najdemo v bližini. V Škocjanu je stala tudi vojašnica Kraljeve finančne straže – prav na mestu, kjer je danes hotel.

V bližini naselja ne manjka naravnih znamenitosti, po katerih je Rakov Škocjan tudi svetovno znan. Več kot 40 metrov visoka Mali in Veliki naravni most, ostanka nekdanje jame, ki se ji je udril strop, pričata o nastanku tega območja. Sredi doline, v bližini Centra za šolske in obšolske dejavnosti Rak, najdemo izvir Kotličiči, ki po deževju »bruha« vodo iz podzemlja. Jamarji so navdušeni nad Zelškimi jamami na enem koncu doline ter Tkalca jama na drugem. Tkalca jama je dobila ime po kapniški tvorbi, ki spominja na tkalca – ta naj bi delal ob nedeljah, zato ga je bog kaznoval tako, da ga je spremenil v kapnik. Vse te točke povezuje naravoslovna učna pot, ki vodi od enega konca doline do drugega in navdušuje vse, ki najdejo ta skriti notranjski zaklad. Prav njegova odmahnjenost je razlog, da se v njem ne tare obiskovalcev. Tako je namreč od nekdaj – že leta 1900 je Simon Rutar v svojem članku

Več kot 40 metrov visoka Mali in Veliki naravni most, ostanka nekdanje jame, ki se ji je udril strop, pričata o nastanku tega območja.

Zelška (levo) in Rakovska (desno) žaga v Rakovem Škocjanu (Tobias Gruber: Hidrografska in fizikalna pisma s Kranjske, 1781)

v Planinskem vestniku te znamenitosti opisal kot »presenetljivo veličastne kraje, o katerih večina omikancev nima niti pojma«.

Rakov Škocjan, dolina izjemnih naravnih sil

Z Rakovim Škocjanom je neločljivo povezano tudi Turistično društvo Rakek, ki z Rakeka v kotlino organizira Kunaverjeve pohode – z železniške postaje Rakek po pešpoti do Rakovega Škocjana, kamor je svoje učence več let vodil profesor **Pavel Kunaver**, učitelj in neutruden borec za varstvo kulturne dediščine. Člani društva raziskujejo tudi manj znane koticke Rakovega Škocjana in nam odkrivajo že skoraj pozabljeno zapuščino naših prednikov. Tako se je član društva **Mitja Fajdiga** podal po sledi fotografije, na kateri je devet skal, postavljenih v krog oz. oval. Sledeč namigu **Valentina Scheina** in s pomočjo zakoncev Klančar (dolgoletnih najemnikov Hotela Rakov Škocjan) je ugotovil, da je »kamniti krog« stal čez cesto, nasproti sedanjega hotela, lokacije skal pa sedaj označuje z zeleno barvo. »V sušnih tisočletjih pred našim štetjem je skalnati oval služil prednamcem za klicanje dežja; lajšal je tudi sporazumevanje z dušami prednikov, omogočal je ugotavljanje poletnega solsticija idr. Gre za izjemno snovno-duhovno dediščino, zato si TD Rakek prizadeva, da bi za ta »slovenski Stonehenge« izvedelo čim več rojakov, saj kljub odstranjenim skalam ovalno geomantično polje seva nadpovprečno močno in je tudi krepčilno-zdravilno,« meni Fajdiga.

Gozdarstvo, žage

V gospodarskem smislu je bil Rakov Škocjan vedno povezan z gozdom. Gozd v kombinaciji s potokom Rak je omogočal postavitev žag – v Škocjanu so stale tri na vodni pogon – Zelška, Rakovska in Modčeva. Delovale so do leta 1853, ko jih je poplavila visoka voda, popravilo pa se ni več izplačalo – tudi zaradi bližnje železnice, ki je bila zgrajena le nekaj let zatem. Danes nas na žage spomnijo le še oznaka na naravoslovni učni poti ter z mahom in grmovjem porasli kamniti zidovi.

Danes počitniško naselje

Poleg hotela, ki nudi zavetje turistom, stojijo v Rakovem Škocjanu tudi hotel za male živali, Center

za šolske in obšolske aktivnosti in mnogo počitniških hišic. Prav zaradi odmaknjenosti in makadamske ceste naselje ni tako primerno za stalno prebivanje, je pa več kot primerno za počitnikovanje, turizem in oddih od sodobnega sveta, kar je bilo mišljeno tudi ob izgradnji. »Vikend naselje se je gradilo v šestdesetih letih. Nekje takrat kot hotel. Takrat so gradili tudi vikend naselja ob Bloškem jezeru in Gorenjem Jezeru z namenom spodbujanja turizma,« pravi Valentin Schein. Večina zgradb stoji sredi doline, čez cesto od Hotela Rakov Škocjan, nekaj pa jih je razpršenih ob poti.

Ladi Klančar, ki je hotel vodila od leta 2004 do leta 2010, se je v Rakov Škocjan v tem času praktično preselila. Pravi, da stalnih prebivalcev ni bilo, je pa vedno rada poklepetala z lastniki vikendov, ki so tudi koristili storitve hotela: »Imela sem veliko stikov z domačini, so pa to skoraj izključno vikend hiške, mnogo je Primorcev in Gorenjcev. Odnos je bil dober. Tudi oni so čuvali Rakov Škocjan, skrbeli za naravo, za živalski in rastlinski svet. Kar se tiče obiskovalcev, smo jih pa imeli z vseh celin. O Škocjanu so največ vedeli Italijani. Kazali so mi tudi na primer stare zemljevide, pripovedovali zgodbe iz novejšje zgodovine in podobno. Od njih sem dobila tudi informacije, ki jih niti sami Slovenci nismo imeli, saj je bil Rakov Škocjan na italijanski strani rapalske meje.«

Hotel, ki je bil odprt leta 1963, pa je bil prvi večji turistični objekt v naših krajih.

Avtor: **Jernej Kalan Nejc**

Društvo za podvodne dejavnosti Rak

V začetku sta vedno radovednost in naklonjenost do nečesa. Ko dejavnost spoznaš, pa se odločiš, če se ji boš zapisal. Tako nas člane Društva za podvodne dejavnosti Rak združuje veselje do raziskovanja podvodnega sveta.

Začetki segajo v leto 1994, ko se je peščica jamarjev navdušila nad potapljanjem. V letu 1997 so bili ustanovljeni potapljaška sekcija Jamarskega društva Rakek ter zametki potapljaške reševalne enote pod okriljem Prostovoljnega gasilskega društva Unec. Zaradi večanja števila potapljaških navdušencev je bilo 22. aprila 2000 ustanovljeno Društvo za podvodne dejavnosti Rak. Ustanovnih članov je bilo dvajset in za prvega predsednika so izvolili **Alena Levingerja**, ki je bil glavni pobudnik za ustanovitev potapljaškega društva. Nasledil ga je **Peter Hren**, pozneje je mesto predsednika zasedel **Domen Skuk**. V zadnjih letih društvo vodi **Bojan Cvar**.

Do leta 2003 je bila Hrvaška za potapljanje dostopna in zelo ugodna, saj si se lahko potapljal skoraj povsod brez lokalnega nadzora.

Tudi sedaj se vsako leto odpravimo na Hrvaško, vendar pa so pogoji strožji in potrebuješ dovolilnico ali pa se potapljaš v organizaciji registriranega potapljaškega centra. Na potope se odpravimo v organizaciji kluba ali individualno v času letnega dopusta. Ko si pod gladino, je vse tako mirno in tiho, občuduješ podmorsko življenje in lebdiš. Na prvem mestu je varnost, zato se ne smeš kar prepustiti okolju in pozabiti na vse. Čas, ki ga lahko preživiš pod vodno gladino, je omejen in tega se zavedamo, saj nas to naučijo že na začetnem tečaju potapljanja.

Vsako leto organiziramo v času velikonočnih praznikov Velikonočni potop z blagoslovom potapljaške opreme. S tem smo pričeli leta 2007, ko je bil na Rakeku župnik **Božidar Ogrinc**, ki je bil prav tako potapljač. Lokaciji

Rakovsko društvo trenutno šteje 20 članov. (© Jernej Kalan Nejc)

imamo dve: če je vode dovolj, prireditve organiziramo na Cerkniškem jezeru, drugače pa v Rakovem Škocjanu, kjer voda vedno je, le vodostaj je nizek. Našega potopa se udeležujejo tudi potapljači iz drugih slovenskih potapljaških društev, tako kot se mi udeležujemo njihovih (čistilne akcije, božični potop, novoletni potop ...). Poleg potapljaških dogodkov v Renčah, Novem mestu in na Bledu se udeležujemo tudi tistih na tujem: v Franciji in na Hrvaškem.

Rakovsko društvo trenutno šteje 20 članov, med katerimi jih je šest aktivnih, vsi skupaj pa letno opravimo od 150 do 200 potopov, večino poleti, na morju. Eden od razlogov nizkega števila članov je, da se mladi lahko šele pri desetih letih starosti potaplja v spremstvu polnoletnega licenciranega potapljača. V naših krajih ustrezne infrastrukture

Električni drog zbrisati, da morda pride v eno vrsto v Rakovem Škocjanu v času poplav, leta 2014 (© Domen Skuk - Tunko)

Menek, fotografiran v strugi Stržena, pod mostom (© Domen Skuk - Tunko)

ni, zato se mladi odločijo za druge športe. Za potapljanje pa se odločajo kasneje, ko so že finančno samostojni, saj potapljanje kot šport ni poceni. Prednost vključenosti v Društvo za podvodne dejavnosti Rak je: skupni potapljaški izleti, članom pomagamo z osnovno potapljaško opremo, v uporabi imamo čoln s katerim opravljamo potope na morju in kompresor za polnjenje jeklenk. Poleg tega društvo organizira tečaj potapljanja, tečaj za voditelja čolna in ravnanja s kompresorjem. Starejši člani mlajšim pomagamo z nasveti, ki smo si jih pridobili s številnimi potopi.

Naše društvo je del sestava Civilne zaščite (CZ) občine Cerknica, kjer izvajamo reševanje na vodi in iz vode. V ta namen uporabljamo plovilo CZ Cerknica. Usposabljanje in treninge izvajamo tudi na morju, kjer omejitve motornih plovil niso tako stroge kot na Cerkniškem jezeru.

V svojih vrstah imamo tudi člane, ki se ukvarjajo z jamskim potapljanjem. Potapljanje v jamah, poleg osnovnih varnostnih postopkov, zahteva še dodatne ukrepe, saj se v jami ne moreš »izstreliti« na površje tako kot v odprtih vodah. Poleg dvojne potapljaške opreme moraš imeti še dovolj veliko zalogo zanesljivih podvodnih luči, kar še poveča težo opreme, ki jo je treba prinesiti v jamo do sifona, v katerega se bo potopil jamski potapljač.

V Društvu za podvodne dejavnosti Rak vabimo vse, ki jih zanimata potapljanje in podvodni svet, da se nam pridružijo.

Velikonočni potop je dogodek na Cerkniškem jezeru ali v Rakovem Škocjanu. (© Jernej Kalan Nejc)

Velikonočnega potopa se udeležujejo tudi potapljači iz drugih društev. (© Jernej Kalan Nejc)

Vaja reševanja utopljenca na Cerkniškem jezeru

✉ Jernej Nejc Kalan 📷 Borut Novak Mrož

15. decembra 2019 je imelo Društvo za podvodne dejavnosti Rak, natančneje njegova reševalna enota za reševanje na vodi in iz vode, ki deluje v okviru Civilne zaščite občine Cerknica, vajo iskanja in dviga utopljenca iz jezera. S čolnom so se najprej podali na jezero v bližini mostu in v globino treh metrov potopili lutko. Vrnili so se do obale, kjer je vstopil potapljač – reševalec. Odpeljali so se na jezero, na mesto, kjer so »človeka nazadnje videli v vodi«. Z vožnjo sem ter tja, v razmaku nekaj metrov, so s sonarjem pod površjem iskali »utopljenca«, ki so ga tudi našli. Nato se je pod vodo podal potapljač in »utopljenca« kmalu dvignil na površje, ekipa s čolna pa ga je dvignila iz vode. Iz vode so pomagali še potapljaču in vrnili so se na obalo.

Z vajo so Društvo za podvodne dejavnosti Rak in člani reševalne enote preverili svojo usposobljenost in pripravljenost oziroma brezhibnost delovanja reševalnega čolna in ostale opreme, potrebne za reševanje na vodi in iz vode. Pri izvedbi vaje je sodelovalo devet članov, ki so vsak s svojo nalogo skrbeli za nemoten potek. Pri tem jih nista ovirala vreme ali letni čas. Kljub zimi, snegu in nizki temperaturi smo vajo uspešno izpeljali. ■

Avtorica: **dr. Anja Bajda**

Z ljubeznijo v februar

Na nek način je februarski program v Kulturnem domu (KD) Cerknica skupaj z napori soorganizatorjev oblikovan tako, da pripoveduje zgodbo o ljubezni ali o sovraštvu. Pridržujem si pravico do vabila na ljubeznive dogodke.

V **petek, 7. februarja**, vas vabimo na osrednjo prireditev ob kulturnem prazniku, ki jo letos posvečamo notranjski pisateljici **Magdi Stražisar - Magduški** in slikarju **Lojzetu Perku**.

8. februarja nadaljujemo s projekcijo dveh filmov; najprej bomo predvajali **Pripovedke iz živalskega kraljestva**, zatem pa film **Moj najboljši profil** z Juliette Binoche v glavni vlogi.

V **nedeljo, 9. februarja**, vabimo otroke na predstavo **Anica in grozovitež**, nastalo po istoimenski književni predlogi pisateljice Dese Muck. V **četrtek, 13. februarja**, vabimo zaljubljene in zaljubljeno razpoložene na simpatičen koncert dveh članov zasedbe **MI2: Z muziko o vinu in ljubezni**.

© Nina Pečar

Med pustnim rajanjem vsekakor ne pozabite na vesele dogodke, med njimi se bodo v kulturnem domu zvrstile kar tri predstave **TV Čohovo**, posebej lepo pa vabimo tudi na etnološko prireditev **Po cesti gre en stari mož**, ki bo na sporedu v **ponedeljek, 24. februarja**, ob 19.00.

Kot zadnjo februarsko prireditev napovedujemo gledališko predstavo **Bog masakra** v izvedbi Slovenskega narodnega gledališča (SNG) Drama Maribor, in sicer v **soboto, 29. februarja**, ob 20.00. Črna komedija obravnava soočanje in odzivanje dobro situiranih staršev na incident med njihovimi otroki.

© arhiv KD Cerknica

Priročnik za gradnjo gradov

✉ Marija Hribar ✉ Tine Šubic

Matija Cipurić, ki se je pred časom z družino preselil v Cerknico, je končal študij oblikovanja vizualnih komunikacij, smer Ilustracija na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. V Knjižnici Jožeta Udoviča Cerknica je predstavil magistrsko nalogo – ponaredek pet stoletij stare knjige Priročnik za gradnjo in prezidavo gradov in utrdb, ki po značilnostih spominja na tiskane knjige iz zgodnjega 16. stoletja. Govori o dogodkih, razmišljanju in znanju na prehodu iz srednjega v novi vek, tematika pa so gradovi, renesančne utrdbe in obramba pred Turki. Zgodbo, ki temelji na zgodovinskih dejstvih, si je sam izmislil. Za priročnik je Matija Cipurić izdelal 17 celostranskih ilustracij in šest inicialk; celotna knjiga pa obsega več kot 40 strani. Za časovno patino je med drugim uporabil kavo in kuhinjsko pečico, vse z namenom, da je videz knjige čim bolj avtentičen.

Poleg priročnika – ponaredka je nastal še katalog, v katerem je opisano (izmišljeno) odkritje knjige in kjer je 500 let stara knjiga na preprost način predstavljena sodobnemu bralcu.

V knjižnici so bili razstavljeni originalne ilustracije, izdelane s flomastrom in črnilom, ponarejena knjiga in katalog s predstavitvijo vsebine. ■

Avtorica: **Liza Vipotnik**

Tri desetletja Krpanovcev

Dolgo smo o njej pisali, jo napovedovali, se je veselili in zdaj je končno prišla – 30-letnica Društva notranjskih kulturnikov Krpan Cerknica. Posvečamo jo tako legendam kot tudi mlajši generaciji Krpanovcev.

Pod sloganom Umetnost je stvar odločitve smo s praznovanjem začeli že takoj na začetku leta in tako 11. januarja gostili kolektiv AFT. Na zares nenavadni prireditvi je skupaj s člani kolektiva svoje dolgoletno kulturno-umetniško ustvarjanje predstavil Krpanovec **Miha Razdrih**.

Dogodek so poleg glavnega protagonista obogatili še gledališka igralka **Marijana Breclj, Enzo – Damjan Stamenović**, za glasbeno podlago pa je poskrbel **Blaž Albreht**. Naša hišica v centru Cerknice je komaj zdržala naval obiskovalcev in obilico prešernega smeha, ki je odmeval še dolgo v noč. Obiskovalcem je bila do 5. februarja na ogled razstava del in inštalacij članov kolektiva AFT. Dogodek je bil posvečen izidu pesniške zbirke narečne šok poezije Anton Frbežar - Toni, DRVA ŽIULEJNA SMO, (z)brana(na)dela.

Na slovenski kulturni praznik, 8. februarja, z dogodkom gostujemo v Notranjskem muzeju Postojna, kjer bomo poleg pesniške zbirke predstavili tudi dolgo pot društva, ki se je rodilo v želji, da bi sooblikovalo kulturno-umetniško dogajanje v regiji.

Zbirka narečne šok poezije Anton Frbežar - Toni, DRVA ŽIULEJNA SMO, (z)brana(na)dela, je na voljo v Krpanovi prodajni galeriji, ki se ob 30-letnici društva spreminja v pravi umetniško-rokodelski butik. V želji po širitvi članstva in utrjevanju položaja Galerije Krpan v kulturnem prostoru Cerknice smo v prodajno galerijo povabili nove obraze, ustvarjalce, združene v projektu Artish, ki jih že dobrih deset let uspešno vodi domačinka **Erika Felicijan**. S široko ponudbo tako umetniških kot tudi rokodelskih umetnin poskušamo zapolniti vrzel lokalne rokodelske in umetniške ponudbe na Notranjskem. Ustvarjamo živahen butik, ki ves čas spreminja

arhiv galerije

svojo ponudbo tako, da so obiskovalci pozitivno presenečeni prav vsakič, ko vstopijo vanj.

Galerija Krpan se po svojih najboljših močeh poskuša vključevati v osrednje dogodke na Cerkniškem, zato v podporo pustnim prireditvam letos gostimo kar dve razstavi. Odprtje prve bo v četrtek, 13. februarja, ko malo za šalo malo zares združujemo kar dve karnevalski mesti, Cerkno in Cerknico, ki ju obiskovalci tako radi zamenjajo. A vendar sta lika Laufarja in Butalca tako zelo različna, da jih je veselje videti skupaj. Cerkljanski laufarji v klekljani podobi prihajajo v Galerijo Krpan na povabilo Pustnega društva Cerknica; v duhu sodelovanja in z željo po promociji pustne tradicije na Slovenskem.

Debeli četrtek pa je v Galeriji Krpan že dolgo rezerviran za tiste notranjske umetnike, ki svoje talente delijo s pustno pravljico in se uvrščajo tudi med avtorje likov cerkniškega karnevala. Letos na ogled postavljamo dela študenta Akademije za likovno umetnost in oblikovanje (ALUO) **Bora Šparembleka**, ki se v pustni pravljici podpisuje pod Butalsko družino. Odprtje razstave bo na debeli četrtek, 20. februarja, ob 20.00. Vabljeni!

Sandra Pohole

Sandra Pohole

Avtorica: **Vesna Telič Kovač** Fotograf: **Tine Šubic**

Na robu otoka

Literarno otočje Mateta Dolenca obsega več kot trideset del različnih zvrsti in žanrov, namenjena so tako odraslim kot otrokom in prav njegove knjige za najmlajše so zadnja leta med večkrat nagrajenimi.

Večino del zaznamuje humor, satira in morska tematika, saj je Dolenc tudi velik ljubitelj potapljanja ter podvodnega ribolova. V »morskem delu« pravkar izdane antologije pravljic Kako dolg je čas brancini, jastogi, morski črvi in vetrnice, polž samotarec in ostrige plavajo v problemih, ki jih povzročajo meja v Piranskem zalivu, plinski terminali, agresivni turisti in interesi kapitala, begunci ter izropano morje; v »kopenskem delu« pa se poleg medvedov, polhov, volkov, bikcev in lipincev pojavijo tudi nekatere osebe iz javnega življenja, nekatere z imenom in priimkom, nekatere odkrito zakrinkane, in prav zato se ob pravljicah, ki so napisane hudomušno in asociativno in kjer se prepletata realnost in domišljija, smejemo in trpko zamislimo tudi starejši bralci. Trpka in kot sol na rani pa je skeleča usoda otočka, kjer kranjska sivka pozimi nabira med in krompir raste na silvestrovo. Otoček Biševo, ki ga večji otok Vis štiti le pred burjo, ne pa pred trumami dnevnih turistov, ki ga obiščejo le zaradi ogleda znamenite Modre špilje. Zaradi tega je vsakodnevno življenje trinajstih Biševljanov še bolj oteženo in otok umira, kot ugotavlja Mate Dolenc, ki je otoku posvetil kar osem knjig in se nanj vrača od sedemdesetih let preteklega stoletja. Nazadnje z režiserjem in scenaristom **Miho Čelarjem**, ko sta pozimi 2017/18 z majhno filmsko ekipo sledila borbi Biševljanov in jo v živo predstavila na spletni strani

www.iOtok.eu. Od 132.000 gledalcev iz desetih držav jih je kar 42.000 iz Slovenije spremljalo zgodbo z razpletom in zaključkom v dokumentarnem celovečercu, ki smo si ga ogledali po pogovoru, ki ga je krmarila **Vesna Telič Kovač** iz Knjižnice Jožeta Udoviča Cerknica. Dogodek je soorganiziral Kulturni dom Cerknica.

Prav nič pravljичno zgodbo, ki je sicer posvečena Biševu, pa lahko z malega jadranskega otočka kaj kmalu naplavi tudi na obronke našega jezera in prav bi bilo, da bi si iOtok ogledali tudi vsi tisti, ki kakorkoli razmišljajo o turizmu.

Raziskovanja v Stekljeni galeriji

✉ Karmen Petrič 📷 Tomaž Čuček

Mozaična sekcija Kulturnega društva Rak Rakek z razstavo Raziskovanja gostuje v Stekljeni galeriji v Logatcu. Odprtje razstave je bilo v četrtek, 9. januarja. Sekcijo je predstavil predsednik Društva likovnikov Logatec **Janez Ovsec**, ki se je o delovanju pogovoril tudi z mentorico **Evo Ule**, članico **Karmen Petrič** ter **Silvestrom Bajcem** iz Idrije, ki tudi sam izdeluje mozaike in na več načinov sodeluje z mozaično sekcijo z Rakeka. V kulturnem programu je nastopila violinistka **Urša Razložnik**. Na razstavi so si obiskovalci lahko ogledali triptihe, ki so nastali v sezoni 2017/18, in živalske portrete, ki so nastali v sezoni 2018/19. Razstava je bila na ogled do 1. februarja. ■

Povabilo novim članicam

✉ Damjana Živec 📷 Jelka Bajc Mikuletič

Letošnje leto se je za Vokalno skupino Cluster pričelo na Blokah. V cerkvi sv. Jerneja so članice 19. januarja poustvarile praznično vzdušje. Na koncertu se jim je pridružila Vokalna skupina Mavrica iz Postojne. Pod vodstvom **Jelke Bajc Mikuletič** so članice Vokalne skupine Cluster zapele po jutranji sveti maši. Koncert so obogatile različne pesmi iz slovenske in svetovne glasbene zakladnice. Na klavirju jih je spremljala **Jerneja Srebot**. Ker pa se pevke rade družijo s svojimi poslušalci in rade tudi kaj dobrega pojedjo, so po koncertu pripravile še manjšo pogostitev. Z željo, da bi v letošnjem letu pričarale še veliko lepih trenutkov, v svoj krog vabijo tudi nove pevke. ■

Avtor: Dušan Gogala Vir: staraslike.cerknica.org

1939 Cerknica – Smučarji pred Sokolskim domom

Slika je bila posneta na dvorišču Sokolskega doma v Cerknici malo pred začetkom druge svetovne vojne. Prikazuje tečajnike smučanja, ki so se slikali v meglenem dnevu. Snega ni bilo prav veliko.

Avtor fotografije neznan, zbirka: Dušan Gogala

V vrsto se je postavilo osem smučarjev, od katerih ne prepoznam nikogar. Po pripovedovanju naj bi bila med njimi Boris in Marjan Kraj ter oba Pušenjakova sinova, Tomaž in Ljubo. Glede na to in starost smučarjev ocenjujem, da je slika nastala nekje leta 1939.

Za smučarji je lepo videti Meletovo hišo, kjer sta bili pošta in gostilna, pred hišo pa avtobusna postaja ter mostna tehtnica – vaga. Table na hiši tudi pri največji povečavi ne morem prebrati, lahko pa da piše »Gostilna«.

Lipe na dvorišču Sokolskega doma so še zelo drobne. Dvorišče Sokolskega doma je bilo ograjeno z nizkim betonskim zidom, kjer je stal pritrjen lesen plot. Lipe so bile od roba ceste precej bolj oddaljene kot danes. Plot je stal še dolgo potem.

Smučarji so bili oblečeni popolnoma drugače, kot so danes. Na sebi imajo povsem navadne sukničje. Pokriti so z različnimi pokrivali, nekateri imajo ušesa pokrita, drugi ne. Na prsih imajo pripeto nekako vizitko ali izkaznico.

Vsi so v navadnih dolgih hlačah. Obuti so v navadne usnjene visoke čevlje (s pregibnim podplatom) in zaščiteni

z gamašami, saj tudi pancrjev niso poznali. Gamaše so varovale gležnje in meča pred mrazom in snegom.

Imeli so lesene smučke, narejene v glavnem doma ali pri domačem mizarju. Takrat še ni bilo Elana. Ta je bil ustanovljen šele leta 1948. Tudi palice so imeli lesene, večinoma leskove z velikimi obroči, da se niso vdirale v sneg. Čevalj so s smučko povezovali »šponarji«, ki se jih je zategnilo s »klipsno«.

V ozadju je Ronkotova hiša, kjer je bila takrat trgovina. Danes je tam servis za popravilo bele tehnike.

Takrat ljudje niso imeli osebnih avtomobilov in se niso mogli voziti na smučanje v smučarska središča. Pa tudi denarja ni bilo. Pravijo, da je imel pred drugo svetovno vojno luksuz avto (tako smo še dolgo po drugi svetovni vojni imenovali osebni avtomobil) v Cerknici samo dr. Pušenjak. Bil je znamke Tatra. Cerkniško smučišče je bilo tako na Slivnici in Loškem. Progo so pred smučanjem uredili s »štamfanjem«, saj tudi ratraka (snežnega teptalca) še niso poznali.

Škoda, da je originalna slika velika le 6 x 4 cm. Če bi bila večja, bi bili detajli ostrejši.

Gašper Lončar

Cerkniški nogometaš Gašper Lončar si je kmalu po podpisu profesionalne pogodbe s prvoligašem Primorjem iz Ajdovščine hudo poškodoval ramo in zaradi tega že pri devetnajstih končal kariero. Kljub temu ni prav dolgo počival, vrnil se je v domače okolje, k Nogometnemu klubu (NK) Cerknica, kjer od takrat deluje kot trener mlajših kategorij, v času, ko je članska ekipa tekmovala v 3. slovenski ligi, pa je vodil tudi to.

Nam lahko zaupaš svoj kratek športni življenjepis?

Svoje prve nogometne korake sem naredil v Cerknici. Pri dvanajstih letih sem zamenjal klub in prestopil v NK Factor iz Ljubljane, kmalu zatem pa bil vpoklican v medobčinsko reprezentanco Ljubljana. Od štirinajstega do devetnajstega leta sem bil mladinski reprezentant, v tem času sem igral tudi v prvi slovenski ligi starejši dečki (U15), kadetski ligi (U17) in prvi mladinski ligi (U19). Klub sem znova zamenjal pri osemnajstih letih, prestopil sem k Primorju in po letu igranja podpisal svojo prvo profesionalno pogodbo. Žal pa me je že po dveh mesecih po podpisu ustavila težka poškodba rame in moral sem se posloviti od nogometa, vsaj na takšni ravni.

Katero je bilo tvoje igralno mesto?

Napadalec.

Si se ukvarjal še s katerim drugim športom?

Treniral sem večinoma samo nogomet, malo tudi smučanje in par mesecev košarko.

Trener pa si postal takoj po poškodbi?

Tako je. Že zelo zgodaj, pri dvajsetih letih, sem opravil licenci B in C, tako da sem že enajst let v NK Cerknica vodja mladinskih selekcij. Vmes sem bil tudi trener članske ekipe, ki je nastopala v 3. slovenski nogometni ligi, nekaj sezon sem tudi še igral za Cerknico, večinoma pa skrbim za razvoj nogometnega podmladka.

Si bil trener tudi v katerem drugem klubu?

Ne, tu pa nisem nikamor prestopil, ves čas sem trener v Cerknici.

Na katerega izmed svojih dosežkov si najponosnejši?

Kot igralec in kot trener?

Kot igralec je to naslov državnega prvaka v kategoriji U15, takrat sem igral za NK Factor. Pa tudi igranje v kvalifikacijah za evropsko prvenstvo. Takrat sem bil član slovenske reprezentance U17. Kot trener pa dejstvo, da mi je domače okolje zaupalo, da sem prevzel člansko ekipo, ki je takrat tekmovala v 3. ligi. Poleg tega pa tudi delo z mlajšimi. Nogometaše letnika 2001 sem pripeljal od kategorije U8 vse do U17 z nekaj zelo lepimi rezultati. Lani sem treniral letnik 2010, ki je na največjem slovenskem nogometnem turnirju (turnir Jana Oblaka) osvojil prvo mesto!

Gašper Lončar (prvi z leve) skupaj z ekipo mladih nogometašev.

Bil si tudi zelo mlad trener članske ekipe. Je bilo težko vzpostaviti odnos trener – igralec z nogometaši, starejšimi od tebe?

Ni bilo ravno enostavno, saj so to moji prijatelji, pa naj bodo starejši ali mlajši od mene. In vse to združiti v moštvo in hkrati obdržati avtoriteto ... Lažje je bilo zaradi moje tekmovalne kariere in izkušenj, ki sem jih nabiral v času igranja od vrhunskih trenerjev. Imeli smo zanimive treninge in zelo spodbuden štart v tretjo ligo, žal pa so se proti koncu pokazale težave. Igralski bazen pri nas je pač majhen, finančna sredstva so skromna, kar se na začetku še ni poznalo, proti koncu sezone pa nas je malo »zmanjkalo«.

Konec januarja ste v klubu organizirali tudi zelo obiskan turnir z mednarodno udeležbo?

Potekal je 9. tradicionalni turnir za pokal Cerknice v dvoranskem nogometu za mlajše selekcije. Letos smo imeli maksimalno zaseden turnir, skupaj kar 88 ekip iz Slovenije, Hrvaške in Italije. Dva vikenda zapored je bila dvorana napolnjena do zadnjega kotečka. Turnir raste iz leta v leto, zadnja tri leta imamo prav vsa mesta zapolnjena, kar pomeni zelo velik organizacijski zalogaj. Brez prave ekipe takega dogodka ni mogoče izpeljati, tako da gre sodelujočim ena velika pohvala.

Cilji za prihodnost?

Želja je, da bi se preizkusil v večjem klubu kot trener mlajših selekcij, ki nastopajo na najvišjem nivoju. Kot vodja mladinskih selekcij v NK Cerknica si želim tudi za našo mladino ustvariti prave pogoje v pravih ligah. Tako bi se lahko nogomet pri nas razvijal tako v kvantiteti (več nogometašev) kot tudi v kakovosti. Želja je tudi pridobitev novega igrišča z umetno travo, kar bi prav tako pripomoglo k nadaljnjemu razvoju športa. Brez tega danes ne gre.

NAVIJAJMO ZA NAŠE!

KEGLJANJE

Kegljišče v Cerknici

15. februar ob 14.00 – Brest Cerknica I (ž) : Calcit I
ob 18.00 – Brest Cerknica (m) : Kočevje
7. marec ob 14.00 – Brest Cerknica I (ž) : Remoplast
ob 18.00 – Brest Cerknica (m) : Taborska jama I

NAMIZNI TENIS

Športna dvorana na Rakeku

22. februar ob 10.00 – PPK Rakek : NTK Melamin

NOGOMET

Nogometno igrišče »Kolenok«, Cerknica

7. marec ob 14.00 – NK Cerknica : NK Košana

ŠPORTNI SEMAFOR

KOŠARKA – KK Cerknica, 3. slovenska košarkarska liga zahod
12 tekem, 3 zmage, 9 porazov, 7. mesto

11. 1. 2020 – Cerknica : **Slovan** – 60 : 87
18. 1. 2020 – **Gorica** : Cerknica – 112 : 68
25. 1. 2020 – **Tera Tolmin** : Cerknica – 78 : 70

NAMIZNI TENIS – PPK Rakek, člani, 2. liga
7 tekem, 4 zmage, 3 porazi, 5. mesto

25. 1. 2020 – NTK Tempo : **PPK Rakek** – 4 : 5
25. 1. 2020 – NTK Ptuj : **PPK Rakek** – 4 : 5

KEGLJANJE – KK Brest Cerknica, članice, 1. A-liga
11 tekem, 4 zmage, 2 remija, 5 porazov, 4. mesto

11. 1. 2020 – **Brest I** : Triglav – 4 : 4
18. 1. 2020 – **Proteus** : Brest I – 6 : 2
25. 1. 2020 – Brest I : **Celje** – 3 : 5

KK Brest Cerknica, člani, 1. B-liga

12 tekem, 8 zmag, 1 remi, 3 porazi, 3. mesto

11. 1. 2020 – **Brest** : Radenska – 6 : 2
18. 1. 2020 – **Rudar** : Brest – 7 : 1
25. 1. 2020 – **Brest** : Pivka I – 7 : 1

KK Brest Cerknica II, članice, 2. liga zahod

7 tekem, 1 zmaga, 6 porazov, 6. mesto

18. 1. 2020 – **Vodnjak** : Brest II – 7 : 1
25. 1. 2020 – **Gorica** : Brest II – 6 : 2

PRIDI PO ZNANJE
IN URESNIČI
SVOJE
SANJE

VABLJENI NA
INFORMATIVNA DNEVA

14. 02. 2020 ob 9.00 in 15.00
15. 02. 2020 ob 9.00

PROGRAMI
SSI GOZDARSKI TEHNIK
SPI GOZDAR
SPI MIZAR
SSI ZDRAVSTVENA NEGA
SPI BOLNIČAR NEGOVALEC
DD VZGOJNI PROGRAM

SREDNJA GOZDARSKA IN
LESARSKA ŠOLA POSTOJNA

www.sglis.si

KAM PA TOKRAT NA POČITNICE?

IZLETI • POČITNICE • POTOVANJA

MLADINSKI SERVIS • LETALSKE VOZOVNICE • PREDPRODAJA VSTOPNIC

TUR SERVIS CERKNICA • CESTA 4. MAJA 50, CERKNICA • TEL 01 70 50 560 • 051 30 76 80

INFO@TUR-SERVIS.SI • WWW.TUR-SERVIS.SI

VSAK DAN OD 9.00 DO 17.00 SOBOTA OD 9. DO 12.00

PRODAJAMO
IN ZASTOPAMO:

Ob pritoku Zale

☞ 📷 Štefka Šebalj Mikše

V želji po sprehodu v naravi lahko idejo za prijetno rekreacijo najdemo pri začetnem delu pritoka Zale, pod Pikovnikom. Začnemo na Občini in se s ceste proti Rakitni podamo na gozdno cesto proti Sv. Vidu. Kmalu pridemo do vode v logu Pri Periščah, kjer se z desne potočka pridruži voda iz izvira Pod Pečico. Nedaleč naprej se mu pridruži še voda iz Žegnanega studenca. Potoček vijuga po logu med mladimi smrekami. Tik za logom se cesta prične rahlo vzpenjati, zato potočka, ki skozi sotesko hiti k oddaljenemu sotočju z Zalo, ne moremo več spremljati s ceste. V soteski ob nekaj slapičih in številnih pritokih nastaja tok vode, ki je vse močnejši. V preteklosti so si tu vaščani Pikovnika postavili mlin, na katerega pa nas danes spominjajo le še ruševine. ■

Pohod iz Cerknice na Veliko Špičko

☞ 📷 Štefka Šebalj Mikše

Cerkniški planinci, kot je že v navadi, novo planinsko sezono pričnemo po domačih stezah s pohodom iz Cerknice na Veliko Špičko. Tokrat smo se do začetka Begunj podali po stari cesti, nato pa čez Griče in dalje do Devcev, kjer smo krenili proti Zalakam. Vrh Zalak je strmina pojenjala, do razglednega vrha Velike Špičke ni bilo več daleč. Sončen dan nam je pričaral lepoto sneženih Alp, pa tudi razgled na Slivnico, Cerkniško jezero in Javornike je bil mikavnejši. Sestopili smo v Selšček, na ogled Gasparijevih narodnih jaslic. **Robert Kužnik** nam je predstavil like in povedal vrsto zanimivosti o slikarjevem delu in življenju. Po ogledu smo se podali v Begunje, se spustili v Kurjo dolino in ob Cerkniščici nadaljevali nazaj v Cerknico. ■

**Pleskarstvo
Metulj**

BARVANJE FASAD

Pleskarstvo Metulj, Dolenje Jezero 48 c, 1380 Cerknica

041-550-599 Željko

Stran ureja: **Notranjski regijski park (NRP)**

Medved, volk in ris – otroci jih obožujejo

© Eva Kobe

Informacijske točke v podobi tipičnih zveri Notranjskega parka – medveda, volka in risa na sprehajalni poti Drvošec so se med obiskovalci parka, predvsem tistimi najmlajšimi, izkazale kot izjemno priljubljene. Tja se z otroki, na njihovo prigovarjanje seveda, spet in spet vračajo številne družine; tako tiste iz bližnje okolice kot tiste z drugih koncev Slovenije. Ob koncih tedna je ob naših »drvoških zvereh« tako kar gneča, še posebno ob točki ris, ki je informativna tabla in plezalo obenem.

Veseli smo navdušenja obiskovalcev, zato s še večjim zagonom (in s pomočjo sredstev projekta LIFE Stržen) nadaljujemo z opremljanjem čudovite sprehajalne poti Drvošec, ki poteka od požiralnikov Rešeto do mostu v Vratih pred vasjo Otok. Živalske skulpture, tudi polh, kozača in veliki detel, se nahajajo nekaj sto metrov pred Godeševim Lazom. Že postavljeni stebri in skulpture na celotni poti Drvošec bodo kmalu opremljeni s tablam z zanimivimi in poučnimi informacijami ter fotografijami in risbami. Kaj kmalu vas povabimo na odprte povsem opremljene poti! ■

NRP preprečuje zaraščanje

© Izak Hribar Meden

Tehnični delavci Notranjskega parka imajo že od začetka zime izjemno težavno in obenem pomembno delo. Na Dujcah, prehodnem barju na vzhodnem delu Cerkniškega jezera, ročno odstranjujejo gosto zarast, ki na nekaterih predelih že prerašča v gozd. Zaradi izjemno močvirnatega in mehkega terena, ki se že pod človekovimi nogami zlahka ugreza, je delo s strojno mehanizacijo tu nemogoče. Gozd morajo fantje zato krčiti ročno, le ob pomoči motorne žage, delo pa je izjemno izčrpajoče. Dela na Dujcah so se delavci lotili potem, ko so poleti in jeseni očistili zarast na že dobrih trinajstih hektarjih zemljišč. Park si s takšnim gospodarjenjem prizadeva ohraniti biotsko raznovrstnost in lepoto tega okolja.

Dujce so eno od največjih še ohranjenih prehodnih barij v Sloveniji, zato imajo status naravnega rezervata. Zaradi slabega gospodarjenja z zemljišči so Dujce danes zaraščene z rdečim borom, smreko in navadno krhliko. Barje kot življenjski prostor s tem izginja, saj mnoge barjanske vrste z zaraščanjem izgubljajo svoje življenjsko okolje (na primer alpski mavček, modra stožka ter orhideji: mesnordeča prstasta kukavica in navadna močvirnica). Naši delavci bodo očistili tri hektarje, ki jih je park odkupil s pomočjo sredstev projekta Kras.Re.Vita (sofinancirata Evropski sklad za razvoj in Republika Slovenija), da bi ohranil vsaj del teh izjemnih življenjskih prostorov. ■

Projektni svet, zaključek natečaja in načrt za Dneve parka

© arhiv NRP

Ekipa Notranjskega parka, ki skrbi za aktivnosti v okviru enega ključnih projektov, LIFE Stržen, ima polne roke dela. S partnerji in ključnimi lokalnimi deležniki projekta je na že petem sestanku projektne sveta pretresla uspešnost dosedanjih aktivnosti in naredila načrte za prihodnje. Med njimi so tudi tradicionalni Dnevi parka v mesecu maju, za katere sodelavci parka že snujejo nove ideje in razmišljajo, kako bi ta praznik našega skupnega ponosa – edinstvenega naravnega parka – naredili še zanimivejši, zabavnejši in bolj raznolik. Medtem se je zaključil naš natečaj Če bi bil žival, ki je zbudil domišljijo številnih otrok. Prejeli smo izjemno domiselne risbe, fotografije in zapise o živalih, ki otroke navdušujejo in navdihujejo. Posebna komisija jih prav te dni pregleduje in izbira najboljšo, ki bodo prejeli tablične računalnike, vožnje s kanuji ali izlet v postojnski pustolovski park. Verjemite, njihovo delo med vsemi mojstrovlinami ni prav nič lahko. Nagrajenci natečaja bodo znani, ko zaključijo z ocenjevanjem, to je najpozneje 3. aprila. ■

K VPISU VABI:

Knjižnica Jožeta Udoviča Cerknica

V januarju in do konca šolskega leta prvošolci vabljeni k brezplačnemu vpisu. Ob vpisu vas čaka darilna slikanica.
 ☞ KJUC z enotami

Od 3. februarja do 5. marca

Mimine štrikarije
 Razstava unikatnih izdelkov Marije Žnidaršič
 ☞ V času urnika knjižnice
 ☞ V razstavnih vitrini cerkniške knjižnice ☞ KJUC

Do 21. februarja

Likovna razstava Janeza Ovsca
 ☞ V času urnika knjižnice
 ☞ V razstavnih vitrini rakovške knjižnice ☞ KJUC

Do 28. februarja

Rerum – razstava unikatnega nakita Tanje Katern
 ☞ V času urnika knjižnice
 ☞ V razstavnih vitrini rakovške knjižnice ☞ KJUC

Petek, 7. februar

Osrednja prireditev ob kulturnem prazniku
 ☞ Vstop prost ☞ 19.00
 ☞ Občina Cerknica in Kulturni dom Cerknica

Sobota, 8. februar

Dan za kino
 Pripovedke iz živalskega kraljestva
 Animirani filmi za najmlajše (38 min)
 ☞ Vstopnina: 4 €, brez dialogov, za otroke: 3 + ☞ 17.00 ☞ in ☞ KD Cerknica

Dan za kino

Moj najboljši profil
 Projekcija komične drame (101 min)
 ☞ Vstopnina: 4 € ☞ 19.00
 ☞ in ☞ KD Cerknica

Nedelja, 9. februar

Anica in grozovitež
 Otroška predstava
 ☞ Vstopnina: 5 € ☞ 17.00
 ☞ in ☞ KD Cerknica

Torek, 11. februar

Bralno srečanje
 Druženje ob branju s stanovalci DEOS, Centra starejših Cerknica
 ☞ 11.00 ☞ DEOS, Center starejših Cerknica ☞ KJUC

Prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku

Nastopata Ženska vokalna skupina Cluster in MePZ Rak Rakek
 ☞ 18.00 ☞ Knjižnica Rakek
 ☞ KJUC in KD Rak Rakek

Sreda, 12. februar

Ena slovenska
 Pravljična urica z ustvarjalno delavnico
 ☞ Za otroke od četrtega leta dalje.
 Prijave na 01 7091 078. ☞ 17.00
 ☞ in ☞ KJUC

Srečanje skupine za pomoč svojcem oseb, obolenih za demenco

☞ 17.00 ☞ in ☞ DEOS, Center starejših Cerknica

Bralni klub

Beremo: Daphne du Maurier – Rebeka.
 ☞ 18.00 ☞ in ☞ KJUC

Peter Hribar: Antarktika

Predavanje z diapozitivi
 ☞ 18.00 ☞ in ☞ KJUC

Predstavitve Hiše dobrega počutja in masažne postelje

☞ 18.00 ☞ in ☞ Točka moči, Čabranska 9, Cerknica

Četrtek, 13. februar

Cerklanjski laufarji v klekljani podobi
 Razstava je nastala ob 60-letnici Laufarije.
 ☞ 14.00 ☞ in ☞ Galerija Krpan

Dimek in Davor Klarič: Z muziko o vinu in ljubezni

Koncert
 ☞ Vstopnina: 8 € ☞ 19.00
 ☞ in ☞ KD Cerknica

Petek, 14. februar

Razočarana gospodinja pri seksologu
 Predstava
 ☞ Vstopnina: 15 € ☞ 20.00
 ☞ KD Cerknica ☞ Zavod Zimske urice

Nedelja, 16. februar

Erotika
 Monokomedija
 ☞ Vstopnina: 17 €, prodajna mesta
 Eventim ☞ 20.00 ☞ KD Cerknica
 ☞ Špas teater

Ponedeljek, 17. februar

Počitniški tečaj izdelovanja mask
 ☞ Za otroke od 8. do 15. leta. Prijave na 01 7091 078. ☞ 15.00–18.00
 ☞ in ☞ KJUC

Sreda, 19. februar

Počitniški tečaj izdelovanja mask
 ☞ Za otroke od 8. do 15. leta. Prijave na 01 7051 481 (Rakek) in 01 7091 078 (Cerknica).
 ☞ 15.00–18.00 ☞ Knjižnica Rakek
 ☞ KJUC

Valentin Schein: Rapalska meja, 2. del

Predavanje z diapozitivi
 ☞ 18.00 ☞ KJUC
 ☞ Domoznanska skupina KJUC

Četrtek, 20. februar

Bor Šparembek: Ko bom prišel domov, bom risal
 Razstava
 ☞ 20.00 ☞ in ☞ Galerija Krpan

Petek, 21. februar

TV Čohovo
 Predstava
 ☞ Vstopnina: 7 € v predprodaji, 9 € na dan dogodka ☞ 19.00
 ☞ KD Cerknica ☞ Pustno društvo Cerknica

TV Čohovo

Predstava
 ☞ Vstopnina: 7 € v predprodaji, 9 € na dan dogodka ☞ 19.00
 ☞ KD Cerknica ☞ Pustno društvo Cerknica

Ponedeljek, 24. februar

Bralna skupina za osebnostni razvoj

Beremo: Gabrielle Bernstein – Razstrupite se obsojanja.
 ☞ 17.00 ☞ KJUC ☞ Fani Černigoj in KJUC

Pravljična urica z ustvarjalno delavnico

☞ Za otroke od četrtega leta dalje
 ☞ 17.00 ☞ Knjižnica Rakek ☞ KJUC

Po cesti gre en stari mož

Etnološka prireditev
 ☞ Vstopnina: 3 € v predprodaji, 5 € na dan dogodka ☞ 19.00
 ☞ KD Cerknica ☞ Hiša izročila, KD Godba Cerknica in KD Cerknica

Torek, 25. februar

Pravljična urica z ustvarjalno delavnico
 ☞ Za otroke od četrtega leta dalje
 ☞ 17.00 ☞ Knjižnica Rakek ☞ KJUC

TV Čohovo

Predstava
 ☞ Vstopnina: 7 € v predprodaji, 8 € na dan dogodka ☞ 19.00 ☞ KD Cerknica ☞ Pustno društvo Cerknica

Sreda, 26. februar

Osebnostna asistenca invalidom
 Predstavitve programa
 ☞ 18.00 ☞ in ☞ Točka moči, Čabranska 9, Cerknica

Četrtek, 27. februar

Mali pingvini
 Pravljična urica z ustvarjalno delavnico
 ☞ Za otroke od četrtega leta dalje.
 Prijave na 01 7091 078. ☞ 17.00
 ☞ in ☞ KJUC

Moja zgodba, moje življenje, moje telo, moja svoboda, moja umetnost

Odprište fotografske razstave Marka Muleja
 ☞ Na ogled do 23. marca v času urnika knjižnice na Rakeku ☞ 19.00
 ☞ Knjižnica Rakek ☞ KJUC in Foto Klub Okular Vrhnikar

Petek, 28. februar

Mali pingvini
 Pravljična urica z ustvarjalno delavnico
 ☞ Za otroke od četrtega leta dalje.
 Prijave na 01 7091 078. ☞ 17.00
 ☞ in ☞ KJUC

Sobota, 29. februar

Bog masakra
 Gledališka predstava SNG Drama Maribor
 ☞ Gledališki abonma in izven, vstopnina: 15 € ☞ 20.00
 ☞ in ☞ KD Cerknica

V marcu ...

Torek, 3. marec

Večeri s krajani: Edo Lenarčič
 Pogovor vodi Franc Perko.
 ☞ 18.00 ☞ Knjižnica Rakek
 ☞ KJUC in DU Rakek

Četrtek, 5. marec

Dr. Sanela Banovič: Pomembnost dobrih odnosov in kvalitetne komunikacije
 Predavanje
 ☞ 18.00 ☞ OŠ Notranjski odred Cerknica ☞ Točka moči, Čabranska 9, Cerknica

LEGENDA:
 ☞ Informacije
 ☞ Kdaj
 ☞ Kje
 ☞ Organizator

OBČINA
CERKNICA

PUST V CERKNICI

NEDELJA, 23. februar 2020
točno okoli 12.32

Zimo preganjamo od **20. 2. do 26. 2. 2020.**
Več na **www.pust.si**

Program pustnih prireditev

Debeli četrtek
20. 2. 2020

ob 16.00, pred kulturnim domom
v Cerknici

Žaganje babe

Slavnostna otvoritev pustnih
prireditev, prevzem oblasti, otvoritev
pustne razstave.

ob 20.00, pred galerijo Krpan

Otvoritev razstave

3. samostojna razstava Bora
Šparembleka - KO BOM PRIŠEL
DOMOV, BOM RISAL

Pustni petek
21. 2. 2020

ob 19.00, Kulturni dom Cerknica

TV Čohovo

Uradni butalski TV program,
na katerem najdete vse, razen
tistega, česar ne. Predstava ni
primerna za otroke.

ob 21.00, šotor pri Žajfn'ci v Cerknici

**Vaba za ščuke -
pustna zabava**

Glasbeni gostje:
**Pop Design,
Nočna pravila,
Pivo in čevapi**

Pustna sobota
22. 2. 2020

ob 15.00, Športna dvorana Cerknica

**Majhne rib'ce, dobre rib'ce -
otroška maškarada**

Največja otroška maškarada
s copnicami, Butalci in drugimi gosti.

ob 21.00, šotor pri Žajfn'ci v Cerknici

**Ščuka cuka -
pustna zabava**

Glasbeni gostje:
**Mambo Kings,
Ansambel Stil**

Pustni ponedeljek
24. 2. 2020

ob 19.00, Kulturni dom Cerknica

Po cesti gre en stari mož
Etnološka prireditev

Pustni torek
25. 2. 2020

ob 19.00, Kulturni dom Cerknica

TV Čohovo, ponovitev

Ponovitev uradnega butalskega
TV programa. Predstava ni
primerna za otroke.

Pepelnična sreda
26. 2. 2020

ob 16.00, od Žajfn'ce do mostu
čez Cerkniščico

Pokop Pusta

Najstarejša premikajoča pustna
ulična predstava na Slovenskem
z ognjeno-mokrim koncem.

Pustna nedelja
23. 2. 2020

točno okoli 12.32,
po ulicah Cerknice

**Veliki pustni
karneval,
HOJLADRIJA
RIBIČIJA**

Veliki tradicionalni
pustni karneval
z vsemi priljubljenimi
liki, velikimi figurami in
gostujočimi maskami.
Po karnevalu sledi
rajanje v središču
Butal.

Glasbeni gostje:
**Modrijani,
Ansambel
Jelen**

z busom na karneval ...

Cena povratne karte 10 €. Akcija 4+1

JP Komunala
Cerknica d.o.o.

NOTRANJSKI
REGIJSKI PARK

ELGONova

Vstopnice
v predprodaji
po nižji cenah:

PETROL